Περιοδος 2η,
Νο 71
Μαρτης '98
40 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Οργανωση Εργατικη Δημοκρατια

Στις αλλες σελιδες

Ο Κληριδης κερδισε τις εκλογες αλλα οι εργατες αντιστεκονται σελ. 2-3
Η απεργια των μεταλλωρυχων του '48 σελ. 11
150 χρονια Κομμουνιστικο Μανιφεστο σελ. 6 - 7

Τιμη ενισχυσης 1 λιρα

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΑΠΑΤΗ

Πριν ακόμη αναλάβει καθήκοντα η νέα κυβέρνηση Κληρίδη βγήκαν οι ξενοδόχοι και ζητούν πάγωμα των συμβάσεων και μια σειρά μέτρα που κτυπούν τις εργατικές καταχτήσεις οπως το ωράριο, τις συντάξεις, το δικαίωμα στην συνδικαλιστική οργάνωση και αλλα. Τα ιδια και οι εργολάβοι οικοδομών και οι βιομήχανοι ενώ οι τραπεζίτες ζητούν απελευθέρωση των επιτοκίων.

Ενθαρυμμένα τα αφεντικά από την νίκη Κληρίδη άνοιξαν ένα νέο κύκλο επιθέσεων ενάντια στην εργατική τάξη. Γι' αυτό ο Πίττας της ΟΕΒ και ο Ρολόγης του ΚΕΒΕ ήταν από τους πρώτους που έτρεξαν στο προεδρικό να συγχαρούν τον Κληρίδη.

συνέχεια στη σελ. 3

Με αγωνες ταξικους κερδιζεται το δικαιο του εργατη

Μετα τις εκλογες

Ο "αγωνας συνεχιζεται" αλλα... με αγωνες

Το γεγονος οτι ο Κληρίδης καταφερε τελικα να κερδισει ξανα τις εκλογες οφειλεται σε σημαντικο βαθμο στην απροκαλυπτη υποστηριξη που ειχε απο τα κρατικα και ιδιωτικα καναλια. Το χρωστα επισης στην στηριξη που του εδωσε η "σοσιαλιστικη" κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ απο την Αθηνα. Δυσκολα ξεχνιεται το αμιμητο "ευχαριστο Ακη μου για ολα" που απηυθηνε ο Κληριδης στον Τσοχατζοπουλο το βραδυ της δευτερης Κυριακης.

Πανω απ' ολα ομως την εκλογικη νικη του ο Κληριδης τη χρωστα στις μανουβρες των ηγεσιων των κομματων της αντιπολιτευσης.

"Υπερβαση"

Ο Βασιλειου, που προηγουμενα χαρακτηριζε την διακυβερνηση Κληριδη σαν μια "χαμενη πενταετια", ταχθηκε στο δευτερο γυρο ανοιχτα υπερ του. Με μια μονοκονδυλια διεγραψε τις διακηρυξεις του περι ειρηνης και επαναπροσεγγισης για να στηριξει το κομμα του σοβινισμου και της πολεμοκαπηλιας. Ευθηγραμμιστηκε με το κομμα που θρεφει μεσα στους κολπους του Γαλαζιους Λυκους σαν αυτους που βρυκολακιασαν εξω απο τη συναυλια Ρουβα-Κουτ.

Ο Βασιλειου διαλεξε να συμπορευθει ανοιχτα πλεον με την ταξη του.

Προκαλεσε την αντιδραση οχι μονο των οπαδων του αλλα και του μισου τουλαχιστον πληθυσμου που τον ειχε υποστηριξει στις προηγουμενες δυο εκλογικες αναμετρησεις εναντια στον Κληριδη. Τελικα ακομα και οι ιδιοι οι οπαδοι του μαυρισαν τη "σοφη επιλογη" του Βασιλειου. Ενα 75% αυτων που ψηφισαν Βασιλειου στον πρωτο γυρο ψηφισε τον υποψηφιο του ΑΚΕΛ στον δευτερο.

Δουρειος Ιππος

Η "σοσιαλιστικη" ΕΔΕΚ του Λυσσαριδη που υποστηριζε οτι η κυβερνηση Κληριδη "πρεπει να εχει ημερομηνια ληξης" κρατησε παρομοια σταση με τους ΕΔΗ. Ποιο επιτηδευμενα ομως. Στον δευτερο γυρο υποστηριξε "ψηφο κατα συνειδηση", κρατωντας τυπικα "ισες αποστασεις αναμεσα στους δυο μονομαχους".

Στη πραγματικοτητα ομως το μεγαλυτερο μερος της ηγεσιας της ΕΔΕΚ δουλεψε για την επανεκλογη του Κληρίδη. Αυτο συνιστουσε τον πολυδιαφημισμενο "ρυθμιστικο" ρολο της ΕΔΕΚ.

Ετσι το "κομμα της αντιστασης" λειτουργησε σαν Δουρειος Ιππος της δεξιας και των νοσταλγων της ΕΟΚΑ Β'. Ο καιροσκοπισμος της ηγεσιας της ΕΔΕΚ δεν επεισε βεβαια την πλειοψηφεια τον υποστηρικτων της. Ενα 60% ψήφισε Ιακωβου στο δευτερο γυρο.

Ωστοσο, αυτες οι μανουβρες ηταν αρκετες για να δωσουν την νικη - εστω με την οριακη πλειοψηφια του 50.8% - στον Κληρίδη.

Ηπιοτητα

Την μεγαλυτερη ευθυνη ομως για το αποτελεσμα της 15ης του Φλεβαρη την εχει η ηγεσια του ΑΚΕΛ. Η προσηλωση της στην πολιτικη της "ηπιοτητας" και του "μετρου" ανοιξε διαπλατα το δρομο στις μανουβρες της ΕΔΕΚ και των ΕΔΗ.

Για πεντε ολοκληρα χρονια το ΑΚΕΛ εχτιζε πανω στην αμμο της αναμονης και της "εποικοδομητικης αντιπολιτευσης", προβαλλοντας τον ευσεβη της ποθο οτι η κυβερνηση του Κληριδη "θα πεσει σαν ωριμο φρουτο" - απο μόνη της - σαν βεβαιοτητα.

Αντι να καθοδηγησει την εργατικη αγανακτηση που προκαλουσε astaματητα η πολιτικη Κληριδη - ΑΤΑ, "62", δικαιωμα απεργιας, μνημειο Γριβα κλπ. - διαρκως προσπαθουσε να την ελεξει και να την εκτονωσει ωστε να εξασφαλισει εκλογικες συμμαχιες με τις "παρυφες της δεξιας".

Αφησε ετσι τον Κληριδη να περασει μια φαινομενικα "ηρεμη" πενταετια. Χωρις εντονες ταξικες συγκρουσεις, εστω κι'αν οι αγωνες που εμφανιστηκαν ειχαν ολα τα φοντα να ανατρεψουν τα σχεδια του Κληριδη.

Ακομα και οταν η οικονομικη και κοινωνικη κριση μεταφραστηκε σε πολιτικη κριση μεσα στον ιδιο τον ΔΗΣΥ που οδηγησε στην απομακρυνση του Ματση, η ηγεσια του ΑΚΕΛ συνεχιζε να το παιζει "καθωσπρεπει". Αντι να βρωτοφωναξει "καιρος να φυγουν ολοι", θρηνησε τον πρωτεργατη της αποκαταστασης των "62" σαν απωλεια για την "πολιτικη ζωη του τοπου".

Ο ιδιος ο υποψηφιος του ΑΚΕΛ, ο Ιακωβου, ειχε υιοθετησει θεσεις, οπως το Δογμα, τους εξοπλισμους, τη πορεια ενταξης στην Ε.Ε. για να κερδισει την υποστηριξη του ΔΗΚΟ και της ΕΔΕΚ. Στα περισσοτερα της σημεια η "προταση" Ιακωβου ηταν πιστο αντιγραφο της "προτασης" Κληριδη. Ο Κληριδης ομως κρατουσε το πρωτοτυπο.

Η επαναπροσεγιση με τους Τουρκοκυπριους στη διαρκεια της προεκλογικης περιοδου εξαφανιστηκε ακομα και φραστικα.

"Αστρα 92.8"

Δυο μερες πριν τον δευτερο γυρο των εκλογων, δημιουργηθηκε αυθορμητα απο τα κατω μια φανταστικη δυναμικη. Απλος κοσμος εβγαινε απο τον "Αστρα" για να καταγγειλει τον Βασιλειου και να καλεσει τους οπαδους και τα μελη της ΕΔΕΚ να μαυρισουν τον Κληριδη ψηφιζοντας Ιακωβου.

Αυθορμητα ο κοσμος βγηκε στους δρομους οργανωνοντας "καραβανια της νικης".

Ομως, ακομα και στο παρα πεντε η ηγεσια του ΑΚΕΛ αρνηθηκε να αξιοποιησει αυτη τη διαθεση και να την μετατρεψει σε μαζικα συλλαλητηρια. Την εσπασε, προβαλλοντας μεσα στο πιο χοντρο κλιμα πολωσης την αναγκη για "ηπιότητα". Κατα τα αλλα συνεχισε να διαμαρτυρεται οτι οι καναλαρχες δεν εδιναν βημα στον Ιακωβου.

Το ΑΚΕΛ προτιμησε να αφησει την ΕΔΕΚ να αποφασισει "ψηφο κατα συνειδηση" με την ησυχια της παρα να το "ρισκαρει". Οταν οι εκλογες ηταν φανερο οτι θα κρινονται με δυο ή τρεις χιλιαδες ψηφους, ενα συλλαλητηριο στη Λευκωσια μπορουσε να ειχε κρινει και το αποτελεσμα της συνεδριας ΕΔΕΚ και των ιδιων των εκλογων - σε βαρος του Κληριδη.

Δεν ειναι απο μεγαλωσυνη που την επομενη των εκλογων ανωτατα στελεχη του ΔΗΣΥ παραδεχονταν οτι η κινητοποιηση του "κοσμακι" τους ειχε κοστισει ακριβα και οτι αν συνεχιζε πιθανον να τους στοιχιζε και τις εκλογες.

Προοπτικη

Το αποτελεσμα των εκλογων καταγραφει το αδιεξοδο της ρεφορμιστικης πολιτικης του ΑΚΕΛ. Καταγραφει το αδιεξοδο μιας πολιτικης που ακομη και στο εκλογικο επιπεδο - το κεντρο γυρω απο το οποιο κινειται η ηγεσια του ΑΚΕΛ - δεν μπορεσε να πετυχει ουτε αυτο το λιγο που υποσχοταν: Την απλη αλλαγη διακυβερνησης.

Η δυναμη που μπορει να ξεφοτωθει την κυβερνηση Κληριδη, η εργατικη ταξη, συνεχιζει να παλευει. Θα συνεχιζε να παλευει ακομα κι'αν εκλεγοταν ο Ιακωβου. Γιατι μονο η δικη της δυναμη και η δικη της δραση ειναι ικανη να φερει και την πραγματικη αλλαγη.

Ο Χριστοφιας το βραδυ της δευτερης Κυριακης εκφραζε τη διαθεση πολλων απλων ανθρωπων οταν ανακοινωνε οτι "ο αγωνας συνεχιζεται". Ναι, συνεχιζεται! Αλλα με αγωνες μαζικους, με αγωνες εργατικους - οχι "ηπιους" και κοινοβουλευτικους.

120 χιλιαδες εργαζομενοι σημερα διεκδικουν καλυτερους ορους εργασιας και διαβιωσης μεσα απο την ανανεωση των συλλογικων συμβασεων. Σ'αυτη την πολυ πιο ουσιαστικη αναμετρηση η εργατικη ταξη δηλωνει ηδη "παρων"!

Και τωρα... η Αριστερη Πτερυγα της "Οικουμενικης";

Η λαϊκη σοφια που λεει οτι "το ψεμα εχει κοντα ποδια" δεν επαληθευτηκε στην περιπτωση της οργανωσης Αριστερη Πτερυγα. Καταφερε για δυο δεκαετιες να συντηρειται σαν το "αριστερο αλλοθι" κομματων που καμμια σχεση δεν εχουν ουτε με το πρωτοποπο κομματι της εργατικης ταξης, ουτε βεβαια με το σοσιαλισμο.

Καθ'εαυτο, ενα καθολου ευκαταφρονητο "επιτευγμα".

Φυτρωσε σαν παραφυαδα της σοβινιστικης ΕΔΕΚ του "καθε πατριωτης και στρατιωτης" το 1980. Μεταπηδησε το 1990 στην τροχια μιας δεξιας διασπασης απο το ΑΚΕΛ - στο "πολυφωνικο", "πλουραλιστικο" και "υπερταξικο" ΑΔΗΣΟΚ. Επεστρεψε το 1992 στα παλια της λημερια, δηλαδη πισω απο την τροχια του "σοσιαλιστη" Λυσσαριδη, οπου και παραμενει. Μια πορεια θλιβερων αντιφασεων που διανηθηκε στο ονομα της "μαρξιστικης" συνεπειας και της "ενοτητας της αριστερας".

Ομως, αργα ή γρηγορα, το καθε ψεμα συναντα την "ημερομηνια ληξης" του. Για την Αριστερη Πτερυγα ηρθε τον Φλεβαρη του '98. Οι "αγωνιστικες της παραδοσεις" την εχουν αναδειξει σαν την Αριστερη Πτερυγα του Λυσσαριδη και του Παπαπετρου, αυτων που εδωσαν ξανα την προεδρια στον ΔΗΣΥ και που σημερα συγκατοικουν με τον Κληριδη.

"Οχι στους δεξιους υποψηφιους - Ψηφιστε Λυσσαριδη" ηταν η θεση της Αριστερης Πτερυγας. «ο Βασος Λυσσαριδης παραμενει σημερα η μονη αριστερη υποψηφιοτητα και σαν τετοια προσφερει τη μονη λογικη διεξοδο σε καθε αριστερο» ηταν το επιχειρημα τους στις πιο πολωμενες εκλογες των τελευταιων τριαντα χρονων .

Το τι ειναι καποιος ασφαλως δεν οριζεται απο το τι δηλωνει ο ιδιος για τον εαυτο του ή το κομμα του. Ο Λυσσαριδης που διεκδικει την πατροτητα του πολεμοκαπηλου «Δογματος» Κυπρου-Ελλαδας, που προβαλλει μαζι με τον Κουτσου την πιο εθνικιστικη πολιτικη στο Κυπριακο, ειναι αυτος που επισης υπερθεματιζει για μορατοριουμ στις προσληψεις στη δημοσια υπηρεσια. Μπορει ο Λυσσαριδης να μην ηταν χειροτερος απο τον Ιακωβου αλλά σιγουρα ουτε και καλυτερος. Για τους πραγματικους μαρξιστες αναμεσα στους δυο υπηρχε μια ειδοποιος διαφορα. Ο Ιακωβου ηταν ο υποψηφιος του κομματος στο οποιο προσβλεπει το πιο ταξικα συνειδητο και οργανωμενο κομματι της εργατικης ταξης. Αυτο βεβαια δεν χρειαζοταν καποια φοβερη αναλυση για να το διαπιστωσει καποιος.

Το ποσο αριστερη ηταν η υποψηφιοτητα Λυσσαριδη εγινε ολοφανερο στο δευτερο γυρο. Η ΕΔΕΚ κρατωντας "ισες αποστασεις" αναμεσα στον υποψηφιο του κεφαλαιου και τον υποψηφιο του εργατικου κομματος ενισχυσε ουσιαστικα την επανεκλογη Κληριδη. Και οχι μονο. "Εμβολιασε" και μετατοπισε την πολιτικη ατζεντα σαφως προς τα δεξιοτερα απαιτωντας τον σχηματισμο "οικουμενικης" κυβερνησης.

Στις 9 Φλεβαρη οι "μαρξιστες" της Αριστερης Πτερυγας που στηριξαν τον "προοδευτικο" Λυσσαριδη διαπιστωσαν οτι στη πραξη (οχι στα λογια βεβαια) βρισκονταν στα δεξια του ΔΗΚΟ. Οτι στην πραξη ενισχυσαν τη δυνατοτητα της ΕΔΕΚ να κανει τα ιδια και χειροτερα απο οτι το 1993. Το 1998 η "ελευθερη ψηφος" στην ουσια νομιμοποιησε ολους εκεινους μεσα στην ΕΔΕΚ που επιθυμουσαν την υπερψηφιση Κληριδη.

Ηταν φανερη η αναζητηση ελαφρυντικων απο στελεχη της Αριστερης Πτερυγας οταν μεταξυ της πρωτης και δευτερης Κυριακης κλαψουριζαν απο τον Αστρα οτι "*ο Λυσσαριδης μας υποσχεθηκε οτι ο* ***ιδιος*** *ποτέ του δεν θα ψηφιζε Κληριδη*". Αξιοθρηνητη επιχειρηματολογια για "μαρξιστες".

Μεταξυ της πρωτης και της δευτερης Κυριακης ομως οι "μαρξιστες" της Αριστερης Πτερυγας ειχαν να αναλογιστουν και κατι ακομα.

Στην ιστορια τους υπηρξαν το "αριστερο αλλοθι" οχι μονο της ΕΔΕΚ αλλα και των θεωρητικων της "υπερβασης", της ανοικτης συμπορευσης με τον ΔΗΣΥ. Γιατι οι "συντροφοι" Παπαπετρου, Ηγουμενιδης και Θεμιστοκλεους δεν αποφασισαν να κανουν το μεγαλο πηδημα τον Φλεβαρη του 1998. Ηταν απο τα μεσα κιολας της δεκαετιας του '80 που υποστηριζαν σαν μελη ακομα του ΑΚΕΛ τη συμπορευση με τον ΔΗΣΥ. Αυτος ηταν και ο κυριοτερος λογος που βρεθηκαν εκτος ΑΚΕΛ, δημιουργωντας το ΑΔΗΣΟΚ.

Αυτο το γεγονος η Αριστερη Πτερυγα προτιμησε να μην το βλεπει. Αντιθετα, εκεινο που εβλεπε ηταν την ανοδο του "σοσιαλιστικου και ανανεωτικου" ΑΔΗΣΟΚ (ΕΔΗ απο το 1997), την "δραστικη αλλαγη στη συνειδηση της εργατικης ταξης" και σαν αποτελεσμα προβλεπε την "αναποφευκτη" μειωση της επιρροης του ΑΚΕΛ.

Οι φιλοι της Αριστερης Πτερυγας ειναι καιρος ν'αναλογιστουν: "Ή στραβος ειναι ο γιαλος, ή στραβα αρμενιζουμε".

Δαφνος Οικονομου

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Αγώνες ταξικούς και οχι εθνικούς

συνεχεια απο σελ. 1

Κυβέρνηση των αφεντικών. Οι πρόεδροι της ΟΕΒ και του ΚΕΒΕ, Πίττας και Ρολόγης ήταν απο τους πρώτους που έτρεξαν να συγχαρούν τον Κληρίδη

Ελπίζουν οτι τώρα θα μπορέσουν να πετύχουν οσα την προηγούμενη πενταετία δεν κατάφεραν, όπως την κατάργηση της ΑΤΑ, την απαγόρευση των απεργίων στις υπηρεσίες κοινής ωφελειας, τις ιδιωτικοποιήσεις, την καθιέρωση των προσωπικών συμβολαίων.

Λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο. Η νίκη του Κληρίδη στις εκλογές δεν σημαίνει με κανένα τρόπο και μια συντριπτική ήττα της εργατικής τάξης. Κάθε αλλο. Η οριακή πλειοψηφία με την οποια κέρδισε ο Κληρίδης, παρά την υποστήριξη που είχε απ'όλους, κάνει την μεγάλη μάζα των απλών ανθρώπων να νοιώθουν ότι δεν έχουν να κάνουν με μια ισχυρή κυβέρνηση που θα μπορέσει να επιβάλει την θέληση της εύκολα.

Ασταθής κυβέρνηση

Η νέα κυβέρνηση Κληρίδη έχει να αντιμετωπίσει χοντρά ζητήματα όπως τις εξελίξεις στο κυπριακό και την οικονομική κρίση, την χειρότερη που αντιμετωπίζει εδώ και τρείς δεκαετίες ο ελληνοκυπριακός καπιταλισμός. Γι αυτό τ' αφεντικά ήθελαν μια ισχυρή κυβέρνηση. Τα αποτελέσματα όμως των εκλογών δεν αφήνουν πολλα περιθώρια για κάτι τέτοιο.

Για να κερδίσει τον δεύτερο γύρο των εκλογών ο Κληρίδης έδωσε τις πιο διαφορετικές υποσχέσεις και πέτυχε μια αντιφατική συμμαχιά που συμπεριλαμβανει απο τον «ενδοτικό» Ρολάνδη που τάχθηκε ενάντια στην άφιξη των S-300, μέχρι τον ακροδεξιό εθνικιστή Κουτσού που τάσσεται ενάντια στη λύση ομοσπονδίας και ζητά ενιαίο κράτος. Εκανε συμφωνία με τον Βασιλείου που υποστηρίζει τις ιδέες Γκάλι και την ιδια στιγμή υπογράφει πρόγραμμα για την λύση του Κυπριακού με το Λυσσαριδη που χαρακτηρίζει τις ιδέες Γκάλι καταστροφικές.

Η μεγάλη καθυστέρηση και οι δυσκολίες που είχε στη συγκρότηση κυβέρνησης είναι ενδεικτικές των προβλημάτων που έχει μπροστά του ο Κληρίδης.

Ελάχιστες μόνο μέρες μετά το τέλος των εκλογών βγήκε στη φόρα το έντονο διάβημα των αμερικανών για τους S-300 και την βάση της Πάφου, με αποτέλεσμα να ανασταλούν τα εγκαίνια της που ήταν προγραμματισμένα για τις 25 του Μάρτη. Ακολούθησε η επιστολή Μπλέρ με παρόμοιο περιεχόμενο που αποκάλυπτε την προσυνεννόηση με τον Κληρίδη, για να μην του δημιουργήσουν θέμα για τους S-300 στή προεκλογική περίοδο. Ολ' αυτά δημιουργούσαν τριγμούς μέσα στο κυβερνητικό στρατόπεδο πρίν ακόμα ορκιστεί η νέα κυβέρνηση.

Κριση

Τα προβλήματα που έχει ο ελληνοκυπριακός καπιταλισμός ειναι και μεγάλα και επείγοντα. Ηδη τα διάφορα οικονομικά μεγέθη που η κυβέρνηση απόκρυβε ή ωραιοποιούσε πρίν τις εκλογές τώρα αποκαλύπτονται. Τα κλεισίματα των εργοστασίων και οι απολύσεις συνεχίζονται, ο πληθωρισμός ανεβαίνει και τά ελλείματα μεγαλώνουν.

Το χτύπημα της εργατικής τάξης είναι μονόδρομος για τους ελληνοκύπριους καπιταλιστές αν θέλουν να εξασφαλίσουν τους όρους για ένταξη στην Ε.Ε. και να διατηρήσουν την υπεροχή τους απέναντι στους τουρκοκύπριους.

Αυτά δεν πρόκειτα να περάσουν έτσι εύκολα. Οι εργάτες, ακόμη και αυτοί που ψήφισαν Κληρίδη δεν έχουν καμμιά όρεξη να παραχωρήσουν τα δικαιώματα τους για χάρη των επιδιώξεων των ελληνοκύπριων καπιταλιστών. Αυτό φάνηκε και στή διάρκεια της προηγούμενης πενταετίας όταν είδαμε σημαντικούς αγώνες ακόμα και από κομμάτια της εργατικής τάξης που παραδοσιακά στηρίζουν τη δεξιά, οπως οι εκπαιδευτικοι, οι γιατροι, οι εργαζομενοι στις Κυπριακές Αερογραμμές.

Οι Κυπριακές Αεργογραμμές είναι και σήμερα στο στόχαστρο της κύβερνησης με το περίφημο σχέδιο «εξυγίανσης» που προβλέπει οτι θα απολυθούν πάνω απο 400 άτομα, ενώ ανοίγει και το κεφάλαιο των ιδιωτικοποιήσεων για την ΑΤΗΚ, τα λιμάνια και άλλες δημόσιες επιχειρήσεις. Η πολιτική της λιτότητας στον τομέα της Παιδείας και της Υγείας θα συνεχίσει και θα ενταθεί.

Ολ' αυτά προκάλεσαν και θα συνεχίσουν να προκαλούν έντονες αντιδράσεις. Ηδη οι φοιτητές του ΑΤΙ έχουν αρχίσει ένα νέο γύρο κινητοποιήσεων, ενώ σε λίγο θ' αρχίσει η σύγκρουση για τις συλλογικές συμβάσεις που αφορούν πάνω από 120,000 εργαζόμενους.

Για να περιορίσει και να ελέγξει αυτές τις αντιδράσεις ο Κληρίδης πρότεινε κυβέρνηση εθνικής ένότητας, ελπίζοντας να εξασφαλίσει μια δικυβέρνηση χωρίς ουσιαστικά αντιπολίτευση. Βέβαια η κυβέρνηση που τελικά κατάφερε να σχηματίσει δεν είναι ούτε «εθνικής ενότητας», ούτε «οικουμενική» όπως ήθελε ο Λυσσαρίδης αλλά μια αντιφατική και ασταθής κυβέρνηση.

Συγκρουση

Το πόσο μακριά θα πάει θα εξαρτηθεί από την αντιπολίτευση που θα βρεί και κυρίως απο τη στάση του ΑΚΕΛ. Μπορεί μετά την νίκη του Κληρίδη το ΑΚΕΛ να μίλησε για «αντιπολίτευση με δυναμικό τρόπο» αλλα είναι απίθανο αν αυτό θα μεταφραστεί σε μια πολιτική σύγκρουσης με την κυβέρνηση και τις επιλογές της. Το πιο πιθανό είναι οτι το ΑΚΕΛ θα πάει δεξιότερα για να κερδίσει τους ψηφοφόρους που χρειάζεται για να εκλέξει τον επόμενο πρόεδρο. Να ξεκαθαρίσει δηλαδή πιο ανοιχτά οτι υποστηρίζει το «Δογμα», την πορεία ένταξης στην Ε.Ε. και να δείξει οτι μπορει να είναι ενας αξιόπιστος διαχειριστής του ελληνοκυπριακού καπιταλισμού.

Αυτή η ταχτική, των δεξιών προσαρμογών για χάριν εκλογικών συμμαχιών, της αναμονής και της «δημιουργικής» αντιπολίτευσης που ακολούθησε τον ΑΚΕΛ την προηγούμενη πενταετία αποδείχτηκε αδιέξοδη και χάρισε στον Κληρίδη μια δεύτερη θητεία.

Ειναι σίγουρο οτι το ΑΚΕΛ, και την επόμενη περίοδο, δεν θα μπορέσει να δώσει προοπτική στους αγώνες που έρχονται και θα συνεχίσει να απογοητεύει την εργατική τάξη.

Ενα σημαντικό κομμάτι απ' αυτούς τους εργάτες, ιδιαίτερα μέσα στη νεολαία θα στραφεί αριστερά και θα ψάχνει απαντήσεις. Με αυτόν τον κόσμο η Εργατική Δημοκρατία την προηγούμενη περίοδο βρέθηκε στο ίδιο χαράκωμα, στις μάχες που έδιναν, όπως στο συλλαλητήριο για τους '62, στη συναυλία Ρουβά - Κουτ, στις πορείες των φοιτητών, στις απεργίες, στις εκλογές.

Μαζί με αυτόν τον κόσμο θα συνεχίσουμε να δίνουμε τη μάχη και την επόμενη περίοδο, προβάλλοντας τις ιδέες της επανάστασης και του σοσιαλισμού και την ανάγκη γιά το χτίσιμο ενός πραγματικού Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος. Ενος κόμματος που να στηρίζεται στήν εργατική τάξη, και να στηρίζει τους αγώνες της, και να βάζει μπροστά την προοπτική της ανατροπής και οχι της διαχείρησης του καπιταλισμού. Αυτό θέλει να κάνει η Εργατική Δημοκρατία την επόμενη περίοδο και σας καλεί να το κάνουμε μαζί.

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ '98

Συζητούμε τις προοπτικές της πάλης για τον σοσιαλισμό στις 13 - 14 Μάρτη στο χώρο εκδηλώσεων της Εργατικής Δημοκρατίας Αρχ. Μακαρίου Γ' 92 στο Καϊμακλί

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Εκλεισε τον περασμενο μηνα οι οικονομικη εξορμηση μας για το 1997. Μεσα στο Φλεβαρη μαζευτκαν αλλες 216 λιρες κυριως στο πουλημα τις εφημεριδας που ξεπερασε τα 1200 φυλλα

Το συνολικο ποσο που μαζευτηκε εφτασε τις 4,410 λιρες, που ειναι το μεγαλυτερο ποσο που μαζεψαμε μεχρι σημερα σε οικονομικη εξορμηση.

Ευχαριστουμε ολους οσους βοηθησαν να πραγματοποιηθει αυτο το ρεκορ.

Να ειστε σιγουροι οτι η συνεισφορα σας θα αξιοποιηθει με τον καλυτερο τροπο στις μαχες που ερχονται την επομενη περιοδο.

Απεργίες των εκπαιδευτικών στο Βορρά

Σε απεργία διαρκείας κατέβηκαν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές στο Βορρά. Η απεργία ξεκίνησε στις 15 του Γενάρη, όταν έγινε 24ωρη γενική απεργία όλων των εργαζομένων στον δημόσιο, και ημιδημόσιο τομέα με αιτήματα για μισθολογικές αυξήσεις που να ανταποκρίνονται στην πραγματική απώλεια του εισοδήματος που υφίστανται οι τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι απο τον πληθωρισμό, που τον περασμένο χρόνο ξεπέρασε το 90%.

Οι τουρκοκυπριακές αρχές αρνούνται να ικανοποιήσουν τα αιτήματα των καθηγητών και των δασκάλων με τη δικαιολογία, ότι δεν υπάρχουν λεφτά. Οι απεργοί κατάγγειλαν ότι οι στρατιωτικές δαπάνες του προϋπολογισμου αυξήθηκαν κατά 260%, ενώ οι πραγματικοί τους μισθοί μειώνονται.

Οι οργανώσεις των τουρκοκυπρίων εκπαιδευτικών, KTOS και KTOEOS που έχουν παράδοση σε δυναμικούς αγώνες κάλεσαν σε πορείες και συγκεντρώσεις που είχαν μαζική συμμετοχή. Σε ομιλία του ο Γ.Γ. της KTOS Varol Ortug, κατάγγειλε ότι αυτοί που πραγματικά κυβερνούν στο Βορρα είναι «*τρείς κεφαλαιοκράτες και η πρεσβεία της Τουρκίας*». Τα συνθήματα που κυριαρχούσαν στις εκδηλώσεις των εκπαιδευτικών ήταν «ψωμί, δουλειά, δημοκρατία», «οχι στην καταπίεση» και «τα δικαιώματα κατακτώνται δέν χαρίζονται».

Η απεργία σταμάτησε στις 2 του Φεβράρη γιατί τα σχολεία έκλεισαν 15 μέρες για το Σιεκέρ Μπαϊράμ. Τώρα που έχουν ξανανοίξει οι τουρκοκύπριοι εκπαιδευτικοί ετοιμάζονται γιά ένα δεύτερο γύρο κινητοποιήσεων.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΤΟΛΗ

Ο αυταρχισμός του Υπουργείου Παιδείας δεν θα περάσει

Το ζητημα της στολης στα σχολεια απασχολει μαθητες, γονεις και καθηγητες εδω και παρα πολυ καιρο. Το Υπουργειο Παιδειας εχει υιοθετησει την «εξηγηση» οτι η στολη υπαρχει διοτι εξυπηρετει την ομοιομορφια στην εμφανιση, την εξοικειωση στην τηρηση σχολικων κανονισμων και την ενδυναμωση μαθητικης συνειδησης και αισθησης υπερηφανειας για τα «χρωματα — εμβληματα» του σχολειου. Αυτο, με αλλα λογια σημαινει την ισοπεδωση του χαρακτηρα των μαθητων, την εξοικειωση στο να υπακουουν τυφλα στις διαταγες, σημερα του σχολειου και αυριο του μελλοντικου εργοδοτη τους και την ενδυναμωση του εθνικισμου που προωθει το Υπουργειο.

Επισης το Υπουργειο λεει οτι η στολη εξυπηρετει στην αποφυγη επιδειξης, αντιθεσεων και ανταγωνισμου, με αλλα λογια, να μην ξεχωριζουν οι πλουσιοι μαθητες για να μην νοιωθουν μειονεκτικα οι φτωχοι μαθητες. Οποιοσδηποτε μαθητης η και καθηγητης μπορει να πει οτι η στολη δεν το καταφερνει αυτο, αφου ενας πλουσιος μαθητης ξεχωριζει απο την ακριβη τσαντα και παπουτσια, απο τους τοπους οπου συχναζει τα απογευματα, απο το που και ποσο συχνα ψωνιζει, το που περνα τις διακοπες του. Ειναι υποκρισια να λενε οτι η ομοιομορφια της μαθητικης στολης στα σχολεια αποτρεπει την προβολη της ταξικης ανισοτητας, αφου οι μαθητες ζουν καθημερινα την ανισοτητα και εξω και μεσα στα σχολεια.

Οταν μπηκε το αιτημα των μαθητων να δικαιουνται οι μαθητριες να φορανε παντελονια, τουλαχιστον τους χειμερινους μηνες, το Υπουργειο απαντησε οτι το θεμα δεν ειναι υπο συζητηση. Αφου δεν βρηκαν λογική εξηγηση για να δικαιολογησουν την αρνηση τους, προβαλαν το γελοιο επιχειρημα οτι και επιστημονικα εχει εξακριβωθει οτι το καλσον που επιτρεπεται να φορανε οι μαθητριες ειναι πιο θερμαντικο απο το παντελονι και το σεξιστικο οτι το παντελονι ειναι προκλητικο.

Το να φορουν οι γυναικες παντελονια ειναι δικαιωμα που εχουν κερδισει παγκοσμια εδω και παρα πολλα χρονια. Ειναι γελοιο στο κατωφλι του 2000 τα σχολεια μας να ειναι τα μόνα που διατηρουν ακομα εναν τετοιο κανονισμο που επιβαλλει στις μαθητριες να φορουν φουστα. Η υπαρξη του κανονισμου ειναι απαραδεκτη και αντιδημοκρατικη και προωθει τις σεξιστικες διακρισεις και την καταπιεση των γυναικων.

Ειναι ξεκαθαρο οτι το Υπουργειο δεν ειναι διατεθειμενο να καταργησει αυτο τον κανονισμο, ουτε καν για την εποχη που κανει πολυ κρυο. Ο μονος τροπος για να κερδηθει το δικαιωμα για παντελονι ειναι μεσα απο κινητοποιησεις μαθητων, γονιων και καθηγητων. Η αρχη εχει ηδη γινει με διωρη αποχη των μαθητων των γυμνασιων και λυκειων. Η μόνη αντίδραση του Υπουργείου ήταν να καλέσει το μαθητοκοσμο να μη θυσιαζει πολυτιμο διδακτικο χρονο. Φυσικα οταν προκειται για αντικατοχικες εκδηλωσεις, ή επισκεψεις σε μνημεια «ηρωων», δεν απασχολει το Υπουργειο αν χανεται διδακτικος χρονος.

Ακομα και οταν κερδηθει το δικαιωμα για παντελονια, δε σημαινει οτι θα καταργηθει και η στολη. Για να αποκτησουν οι μαθητες το δικαιωμα να φορουν οτι θελουν, πρεπει να παλαιψουν. Η αποχη που εγινε τον περασμενο μηνα πρεπει να ειναι η αρχη μιας σειρας αγωνων και κινητοποιησεων.

Δεσποινα Μαυρου

Μέχρι σήμερα έγιναν πολλές κινητοποιήσεις για την διεκδίκηση του δικαίωματος των μαθητριών να φοράνε παντελόνι. Κάθε χρόνο οι μαθητές και μαθήτριες κάποιου σχολείου έκαναν αποχή. Το Υπουργείο και οι διευθυντές των σχολείων δεν έδιναν σημασία στις απομονωμένες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας και αγνοούσαν το ζήτημα κατηγορώντας τους μαθητές ότι βρίσκουν δικαιολογίες για να χάνουν μαθήματα.

Ομως φέτος τα πράγματα είναι διαφορετικά. Τα κεντρικά μαθητικά συμβούλια όλων των σχολείων της Λευκωσίας οργάνωσαν μαζική αποχή από τα μαθήματα. Οι μαθητές έμειναν έξω από τις τάξεις για δύο περιόδους.

Στο σχολείο Παλλουριώτισσας, ενώ η αποχή είχε αρχίσει, η διευθύντρια και ο καθηγητικός σύλλογος κάλεσαν το κεντρικό μαθητικό συμβούλιο και δύο μέλη από το συμβούλιο κάθε τμήματος για να συζητήσουν και να πάρουν κάποια απόφαση για το τι θα ακολουθήσει στη συνέχεια και τι μέτρα θα πάρουν. Η διευθύντρια δεν πήρε θέση στο όλο θέμα απλά είπε ότι θα το συζητήσει με το Υπουργείο Παιδείας.

Η συζήτηση μεταξύ του μαθητικού συμβουλίου και της διευθύντριας τέλειωσε σύντομα αλλά η συζήτηση ανάμεσα στούς μαθητές συνεχιζόταν.

Πολλοί μαθητές έλεγαν ότι δεν αρκεί μόνο η αποχή από δυο περιόδους για να αλλάξει η στάση του υπουργείου και των διευθυντών. Ένας συμμαθητής μου έλεγε ότι δεν αρκεί μόνο να κάνουμε αποχή από τα μαθήματα αλλά έπρεπε να κάνουμε μαζική πορεία μέχρι το υπουργείο Παιδείας οργανωμένη και με συνθήματα.

Η αντίδραση των καθηγητών δεν ήταν ούτε θετική αλλά ούτε και αρνητική. Πολλές συζητήσεις άνοιξαν ανάμεσα σ' εμάς και τους καθηγητές. Εμείς, με την αυτοπεποίθηση πού κερδίσαμε απο την κινητοποίηση μας, απαντούσαμε στα επιχειρήματα που έβαζαν μερικοί καθηγητές, όπως ότι το ελεύθερο ντύσιμο σημαίνει περισσότερα έξοδα για τους γονείς, λέγοντας τους ότι τώρα οι γονείς μας ξοδεύουν πιό πολλά αφού μας αγοράζουν ρούχα και για το σχολείο και εξοσχολικά, ενώ πολλές φορές τα καλτσόν μας καταστρέφονται από τις φθαρμένες καρέκλες και θρανία.

Είναι πολύ σημαντικό ότι μιά μερίδα των καθηγητών υποστηρίζει το δικαίωμα μας να φοράμε παντελόνι επειδη δείχνει πως το πρόβλημα δεν είναι οι καθηγητές πού είναι υποχρεωμένοι να εφαρμόζουν τους αυταρχικούς κανονισμούς αλλά το υπουργείο και οι διευθυντές που τους επιβάλλουν.

Μαζι μαθητές και καθηγητές μπορούμε να αγωνιστούμε ενάντια στον αυταρχισμό του υπουργείου και την πολιτική της λιτότητας στα σχολεία. Μαζί μπορούμε να κερδίσουμε όχι μόνο το δικαίωμα για ελεύθερο ντύσιμο αλλά καί καλύτερες συνθήκες στα σχολεία.

Μαρια Χριστοφιδου

ΔΙΕΘΝΗ

Η οργη των ανεργων στην Ευρωπη ξεχειλησε

Το "οραμα" της ενταξης της Κυπρου στην Ε.Ε. αποτελεσε ενα απο τα κυρια 'ατου' της προεκλογικης εκστρατειας του Κληριδη και των συνοδοιπορων του.

Αντιμετωποι με αυτο το "οραμα" βρισκονται καθημερινα 18 εκατομμυρια ανεργοι στην Ευρωπη και πανω απο 43 εκατομμυρια φτωχοι και αστεγοι. Το βαρβαρο προσωπο της 'ελευθερης οικονομιας' και του 'εκσυγχρονισμου' παγκοσμια συνυπαρχει πλαϊ σε μια πρωτοφανη συσσωρευση πλουτου. Στη δεκαετια του '80, το παγκοσμιο προϊον διπλασιαστηκε. Και ομως αυτη η αναπτυξη σε μια παγκοσμιοποιημενη οικονομια οχι μονο δεν δημιουργει νεες θεσεις, αντιθετα τις καταστρεφει.

Αυτο ειναι εκεινο που προκαλει τις εκρηξεις οπως αυτες που ειδαμε μεσα στον καινουργιο χρονο στην Γαλλια και την Γερμανια. Εκατονταδες χιλιαδες ανεργοι και εργαζομενοι κατεβηκαν στους δρομους, κατελαβαν γραφεια και δημοσια κτιρια και συγκρουστηκαν με την αστυνομια.

Γαλλια

Απο τα μεσα του περασμενου Δεκεμβρη οι ανεργοι στη Γαλλια ξεχυθηκαν σαν πυρακτωμενη μαζα στους δρομους και για εξι σχεδον βδομαδες μετατραπηκαν σ'ενα κινημα που ταρακουνισε την κυβερνηση του σοσιαλιστη πρωθυπουργου Ζοσπεν.

Οι κινητοποιησεις αρχισαν με μια σειρα καταληψεων στα Γραφεια Εργασιας και μαχητικων διαδηλωσεων, που απλωθηκαν γρηγορα σε πολλες πολεις της Γαλλιας - αναμεσα τους και στη "δεξια" πολη Βιτρολ που δημαρχος εκλεγηκε ενας φασιστας απο το κομμα του Λεπεν.

Στις φτωχογειτονιες πολλων μεγαλουπολεων οι κινητοποιησεις μετατραπηκαν σε βιαια ξεσπασματα και συγκρουσεις με την αστυνομια. Οι ανεργοι εισεβαλαν στο Χρηματιστηριο καιγοντας και ριχνοντας εγγραφα απο τους οροφους και σε διαφορα εστιατορια, οπως στο ακριβο εστιατοριο του Παρισιου La Coupole, απαιτωντας δωρεαν φαγητο.

Το κινημα των ανεργων που εχει κερδισει τη συμπαρασταση της συντριπτικης πλειοψηφιας των εργαζομενων στη Γαλλια, απαιτει αυξησεις στα επιδοματα ανεργιας και συνδεεται με την 35ωρη βδομαδα εργασιας χωρις μειωση των αποδοχων.

Προεκλογικα ο Ζοσπεν υποσχεθηκε οτι η ανεργια θα ηταν "πρωτη προτεραιοτητα" για την κυβερνηση του. Απο τοτε ομως ελαχιστα επραξε για να περιορισει τον αριθμο των ανεργων που ξεπερνανε τα τρια εκατομμυρια.

Σε μια προσπαθεια να εκτονωσει την αγανακτηση, η κυβερνηση παραχωρησε εκτακτο κονδυλι για τα προγραμματα καταπολεμησης της ανεργιας - ενα ποσό που δεν ξεπερναει το 20% των κονδυλιων που πετσοκοψε η προηγουμενη δεξια κυβερνηση του Ζυπε.

Καθως μεγαλωνει το χασμα αναμεσα στις υποσχεσεις του Ζοσπεν και σ'αυτα που πραγματικα κανει σπανε και οι αυταπατες των εργαζομενων για την κεντροαριστερη κυβερνηση του.

Γερμανια

Στις αρχες του Φλεβαρη δεκαδες χιλιαδες ανεργοι κατεβηκαν σε διαδηλωσεις που εγιναν σ'ολοκληρη την χωρα εξω απο τα Γραφεια Εργασιας και Ευημεριας. Σε πολλες περιπτωσεις κατελαβαν τα Γραφεια αντιγραφοντας το παραδειγμα των γαλλων ανεργων.

Οι κινητοποιησεις αυτες συνεπεσαν με την παρουσιαση των επισημων στοιχειων για την ανεργια που φθανει στο 12.6% ενω για το ανατολικο μερος της Γερμανιας το ποσοστο φθανει στο 21%. Τα 4.8 εκατομμυρια ανεργοι που αποτελει τον επισημο αριθμο των ανεργων ειναι ο μεγαλυτερος απο το χειμωνα του 1932-33.

Οι ανεργοι υπολογιζεται ν'αυξηθουν ακομα περισσοτερο το 1998 λογω των περικοπων στις δημοσιες δαπανες και τα κοινωνικα προγραμματα. Μονο στην αυτοκινητοβιομηχανια προκειται ν'απολυθει το 1/3 των εργαζομενων, γυρω στους 200,000 εργατες.

Οι διαμαρτυριες στραφηκαν εναντια στην κυβερνηση του Κολ που θεωρειται υπευθυνη για την ανεργια. Το 1995 ο Κολ μαζι με τους εργοδοτες ειχαν υποσχεθει μειωση της ανεργιας κατα 50%. Σημερα ομως ο πραγματικος αριθμος των ανεργων εφθασε στα 6 εκατομμυρια.

Ενοψη των εκλογων το 1998 το Σοσιαλδημοκρατικο Κομμα υποστηριξε τις κινητοποιησεις των ανεργων ομως το ιδιο εχει δεχτει σαν λυση στο προβλημα της ανεργιας το 'αμερικανικο μοντελο', ελαστικο ωραριο εργασιας και μερικη απασχοληση σε χαμηλομισθες δουλιες.

Ο φοβος της εκρηξης του κοινωνικου ηφαιστιου οχι μονο στην Ευρωπη αλλά και σ'αλλα μερη του πλανητη, οπως στη Ζιμπαπουε και στην Ινδονησια προσφατα, με συγκρουσεις, νεκρους και 'λεηλασιες' καταστηματων τροφιμων, προκαλει ριγη στα αφεντικα.

Για μας, αυτες οι εκρηξεις αποτελουν τις αντιστασεις των εργαζομενων και οι εμπειριες των τελευταιων χρονων δειχνουν οτι θα ειναι μεγαλες. Αυτη τη δυναμη της εργατικης ταξης βλεπουμε εμεις οταν ο Κληριδης και τ'αφεντικα μας δειχνουν την Ε.Ε. για να παραδειγματιζομαστε και να αντλουμε αισιοδοξια.

Φαιδωνας Βασιλειαδης

ΕΛΛΑΔΑ: Εργατικες και αγροτικες κινητοποιησεις

Με 24ωρη πανεκπαιδευτικη απεργια στις 25 του Φλεβαρη απαντησαν οι καθηγητες και οι δασκαλοι της Ελλαδας στο νομο που περασε προσφατα ο Αρσενης και η κυβερνηση του ΠΑΣΟΚ. Αιτημα της απεργιας ηταν η καταργηση του συγκεκριμενου νομου που βαλλει χερι στη δημοσια δωρεαν παιδεια, τον συνδικαλισμο και τις εργασιακες σχεσεις των εκπαιδευτικων.

Η απεργια αυτη, που οργανωσαν απο κοινου η ΟΛΜΕ και η ΔΟΕ (αντιστοιχες των κυπριακων ΟΕΛΜΕΚ και ΠΟΕΔ) απ'ότι φαινεται, ειναι η αρχη νεων κινητοποιησεων εναντια στις επιθεσεις της κυβερνησης, πιάνοντας ξανα το νημα των περσινων απεργιων που κρατησαν 9 βδομαδες.

Οι αγροτες

Ομως ο τομεας της παιδειας δεν ειναι ο μονος που αντιστεκεται στην πολιτικη της λιτοτητας που προσπαθει να περασει ο Σημιτης με την στηριξη του ΣΕΒ (αντιστοιχου της ΟΕΒ).

Οι αγροτες ξαναβγηκαν στους δρομους σε μια προσπαθεια να σταματησουν την αντιαγροτικη μεταρρυθμιση και την αδιαφορια της κυβερνησης απεναντι στα αιτηματα τους. "*Καθε χρονο χειροτερευουμε. Τρια τεσσερα χρονια τωρα πουλαμε το βαμβακι με τις ιδιες τιμες ενω το κοστος εχει ανεβει 100-150%, για μας τους φτωχους αγροτες αυτο ειναι θανατος*". Λογια ενος αγροτη απο την Καρδιτσα που συμμετειχε στα μπλοκα.

Απο την Κρητη και την Ζακυνθο μεχρι τη Θεσσαλια και τη Μακεδονια οι αγροτες, αφου πρωτα οργανωναν πορειες και συλλαλητηρια διαμαρτυριας, παρατασσονταν με τα τρακτερ τους κατα μηκος των δρομων περιμενοντας το συνθημα απο τις ηγεσιες τους για την κλιμακωση. Δυστυχως ομως, για αλλη μια φορα η ηγεσια τους προτιμησε την τακτικη του συμβιβασμου ξεπουλώντας για δευτερη συνεχη χρονια ενα αγωνα που ειχε ολη τη δυναμικη και την αποφασιστικοτητα να νικησει.

Και στις ΔΕΚΟ

Κινητοποιήσεις γινονται και απο τους εργαζομενους στις Δημοσιες Εταιριες Κοινης Ωφελειας(ΔΕΚΟ) οπου ακολουθωντας το παραδειγμα της Θατσερ και του Μητσοτακη, ο Σημιτης (ή ..Σημιτσοτακης οπως τον αποκαλουν οι ελληνες εργατες) εχει βαλει στο στοχαστρο μια σειρα απο κατακτησεις των εργαζομενων: να διαλυσει τα ωραρια με την "ελαστικοποιηση", να επιβαλει μετακινησεις προσωπικου και εντατικους ρυθμους δουλειας, να πετσοκοψει τις αποδοχες, ενω γινεται λογος και για απολυσεις. Με το προσφατο φορολογικο νομο και το πολυσυζητημενο "αρθρο 31" που περασε στη Βουλη με τη στηριξη των "μητσοτακηκων" βουλευτων της Ν.Δ., εχει κανει μια πρωτοφανη επιθεση στα ιδια τα συνδικατα που στεκουν εμποδιο στα σχεδια του. Παραλληλα ανοιγει το δρομο για μια σειρα απο ιδιωτικοποιησεις σ'αυτες τις υπηρεσιες.

Η απαντηση ηταν αμεση και δυναμικη! Απο τα μεσα του Γεναρη η Ελλαδα χορευει στο ρυθμο των απεργιων σχεδον σε ολες τις ΔΕΚΟ και οχι μονο. Στα τρολλεϊ, τα λεωφορεια, στους σιδηροδρομους, στις τραπεζες, τα ταχυδρομια, την Ολυμπιακη, την Ηλεκτρικη, την Υδατοπρομηθεια και πολλες αλλες υπηρεσιες, οι μαζικες συνελευσεις των εργαζομενων αποφασιζουν και οργανωνουν τα απεργιακα μετρα με πρωτοφανη επιτυχια.

Σε κινητοποιησεις βρισκονται και οι εργαζομενοι στα νοσοκομεια διεκδικωντας καλυτερες συνθηκες εργασιας και μισθολογικες αυξησεις. Το ιδιο γινεται και στους δημους οπου οι εργαζομενοι με μια 24ωρη απεργια στις 19/2 εχουν ξεκινησει την δικη τους συγκρουση με την εισοδηματικη πολιτικη της κυβερνησης.

Σε αρκετες απο αυτες τις κινητοποιησεις οι εργαζομενοι ηρθαν σε αντιπαραθεση με τις συνδικαλιστικες ηγεσιες τους που εδειχναν απροθυμες να προχωρησουν με δυναμικα μετρα. Ομως η εμπειρια των εργατων τους εχει δειξει οτι η κυβερνηση και οι καπιταλιστες δεν σταματουν με συμβιβασμους. Αντιθετα, τρωγοντας τους ερχεται η ορεξη για πιο αγριες επιθεσεις.

Αν καταφερουν να συντονιστουν ολες αυτες οι σκορπιες κινητοποιησεις, να οργανωθουν καλυτερα και να κλιμακωθουν ειναι σιγουρο οτι οχι μονο θα υποχρεωσουν τον Σημιτη να πεταξει στον καλαθο των αχρηστων τους αντεργατικους νομους που περασε στη Βουλη, αλλα θα τον αναγκασουν και αυτον και τους καπιταλιστες να καταπιουν οτιδηποτε αλλο μαγειρευουν στα Δ.Σ. των τραπεζων και του ΣΕΒ εναντια στην εργατικη ταξη.

Αντωνης Σαρρης

Ζιμπάπουε: Οι εργάτες στους δρόμους

Μια εργατική εξέγερση ταρακούνησε την Ζιμπάουε τον περασμένο Γενάρη. Οπως δήλωσαν μέλη της Οργάνωσης Διεθνών Σοσιαλιστών της Ζιμπάπουε (αδελφής οργάνωσης της Εργατικής Δημοκρατίας) στην εφημερίδα "Σοσιαλιστής Εργάτης" του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος της Βρεττανίας:

"Είναι μια λαϊκή εξέγερση. Δεκάδες χιλίαδες συγκρούστηκαν στους δρόμους με την αστυνομία, έστησαν οδοφράγματα και αντιμετώπισαν τις επιθέσεις της με σιδερένιους λοστούς και απαιτώντας να φύγει ο πρόεδρος Μουγκάπε. Δεν ήταν απλώς μια διαμαρτυρία γιά τις αυξήσεις στα τρόφιμα ή μια τοπική διαμαρτυρία αλλά μιά εξέγερση που σημαίνει ότι η μάχη μας ειναι ενάντια στον Μουγκάπε.

Η γενική απεργία που έγινε πριν από δύο μήνες έδωσε τεράστια αυτοπεποίθηση στους εργάτες και πίστη στην δική τους δύναμη ξεθωριάζοντας το φόβο της αστυνομίας και των αρχών.

Στην αρχή πίστευαν ότι όλα τους τα προβλήματα προέρχονταν απο το παλιό ρατσιστικό καθεστώς. Δέχονταν ότι ο Μουγκάπε χρειαζόταν χρόνο. Σήμερα, δεκαοκτώ χρόνια μετά την ανεξαρτησία τα πράγματα, έχουν αλλάξει. Οι εργαζόμενοι ρίχνουν το φταίξιμο στα αφεντικά και την κυβέρνηση. Πολλοί βλέπουν ότι ολόκληρο το σύστημα είναι σάπιο."

Οι κινητοποιησεις αρχισαν με μποϊκοτάρισμα των καταστημάτων σαν απάντηση στις μεγάλες αυξήσεις σε βασικά είδη διατροφής και σύντομα μετατράπηκε σε ανοικτή αντιπαράθεση με την κυβέρνηση, καθώς τα νέα γιά τις συγκρούσεις στους δρόμους απλώνονταν, και εργάτες κατέβαιναν σε απεργίες και διαδηλώσεις.

Η Ζιμπάπουε έγινε ανεξάρτητη χώρα το 1980 με την ανατροπή του ρατσιστικού καθεστώτος των λευκών. Ενα καθεστώς όμοιο με το καθεστώς του απαρτχάϊτ στη Νότια Αφρική.

Ο Ρόμπερτ Μουγκάπε εκλέγηκε πρόεδρος το 1980 μετά από ένα μακρόχρονο ανταρτοπόλεμο. Ηταν γνωστός παγκόσμια, όπως σήμερα ο Νέλσων Μαντέλα, σαν ασυμβίβαστος αντίπαλος του ρατσιστικού καθεστώτος.

Ο Μουγκάπε όμως πρόδοσε τις ελπίδες της μαύρης πλειοψηφίας για πρόοδο και ευημερία. Μετά την ανάληψη της διακυβέρνησης δήλωνε καθαρά ότι κάθε νέα προσπάθεια θα στηρίζονταν πάνω στην καπιταλιστική βάση της οικονομίας όπου κυριαρχούσαν οι λευκοί. Στην κυβέρνηση της ανεξαρτησίας υπουργός οικονομικών παρέμεινε ο υπουργός του προηγούμενου καθεστώτος ενώ υπουργός γεωργίας διορίστηκε ο ηγέτης των πλουσίων λευκών γαιοκτημόνων. Η κυβερνηση μιλούσε για "συνεταιρισμό" αλλά στην πραγματικότητα τα παλιά αφεντικά συνέχισαν να έχουν το πάνω χέρι.

Η ιστορία του καθεστώτος του Μουγκάπε δείχνει το κατάντημα των κυβερνήσεων που προσπαθούν να συνεργαστούν με το κεφάλαιο. Μια ιστορία υποχωρήσεων στις επιθυμίες του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, των τραπεζιτών και των πλουσίων. Απομιζούν τον πλούτο απο τον ιδρώτα της μαύρης πλειοψηφίας πραγματοποιώντας τεράστια κέρδη.

Πάνω απο 40.000 χιλιάδες στρατιώτες με τεθωρακισμένα οχήματα στάληκαν στις ψτωχογειτονίες γύρω απο την Χαράρε γιά να καταστείλουν την εξέγερση. Είναι η πρώτη φορά μετά την ανεξαρτησία που ο στρατός αναλαμβάνει να καταστείλει λαϊκες διαμαρτυρίες.

Ομως οι εργάτες και οι άνεργοι έχουν δείξει την δύναμη τους. Είναι η πραγματική ελπίδα της Αφρικής, η δύναμη που μπορεί να τερματίσει την πείνα, την μιζέρια και την ανεργία και να δώσει προοπτική ανάπτυξης και ικανοποίησης των αναγκών των απλών ανθρώπων.

150 ΧΡΟΝΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ Μ

Το Μανιφέστο που χρειαζόμα

Αυτον τον μηνα κλεινουν 150 χρονια απο τοτε που γραφτηκε το Κομμουνιστικο Μανιφεστο του Μαρξ και του Ενγκελς. Ειναι μια μεγαλη, ιστορικη επετειος για το εργατικο κινημα, που ερχεται στην πιο καταλληλη στιγμη. Οι εργατες, στις περισσοτερες χωρες της Ευρωπης, αλλα και αλλου στρεφονται ξανα αριστερα και βαζουν ξανα στην ημερησια διαταξη το ερωτημα: με ποια στρατηγικη μπορουμε να αλλαξουμε την κοινωνια.

Στις πιο πολλες Ευρωπαικες χωρες, η στροφη των εργατων προς τ' αριστερα εχει ευνοησει τη Σοσιαλδημοκρατια, που εχει αναδειχθει κυβερνηση στην Ελλαδα, στην Ιταλια, στην Αγγλια, στην Γαλλια. Αλλα σχεδον παντου αυτες οι κυβερνησεις βρισκονται σε συγκρουση με τις ελπιδες και τις προσδοκιες της εργατικης ταξης. Οι ιδεες και οι διακηρυξεις περι «εκσυγχρονισμου» των σοσιαλδημοκρατων που εδωσαν τον τονο το προηγουμενο διαστημα, τωρα δειχνουν την ανεπαρκεια τους σε μαζικη κλιμακα. Η αναζητηση αριστερης προτασης και αριστερης αντιπολιτευσης στους Μπλερ, Προντι και στους Σημιτιδες γινεται υποθεση χιλιαδων αγωνιστων.

Οι «υπερβασεις» του δικου μας «σοσιαλιστη», του Λυσσαριδη, και τα αδιεξοδα του ΑΚΕΛ που θελει να δωσει ανθρωπινο προσωπο στον καπιταλισμο, εχουν απογοητευσει χιλιαδες αγωνιστες της εργατικης ταξης που στρεφονται αριστερα.

Κι' εδω το Μανιφεστο του Μαρξ και του Ενγκελς, το Μανιφεστο της επαναστασης παραμενει αξεπεραστο και επικαιρο οσο ποτε αλλοτε. Μια ματια γυρω μας, δειχνει ποσο δικιο ειχε και στα τρια βασικα στοιχεια της στρατηγικης του.

- *οτι ο καπιταλισμος ειναι ενα συστημα οχι μονο αδικο κα εκμεταλλευτικο αλλα και αναγκασμενο να σερνει μαζι του οικονομικες κρισεις. Αυτο το συστημα ειναι που κανει τα τελη του 20ου αιωνα να μοιαζουν με τη δεκαετια του 30', με τις ουρες των ανεργων να μακραινουν, ενω ολοκληρες οικονομιες τιναζονται στον αερα.*
- *οτι η κοινωνια αλλαζει με επαναστασεις, με ριζικες ανατροπες που κανουν στο πλαι την αρχουσα ταξη και τα προνομια της, την ταξη που στεκεται εμποδιο στην αναδιοργανωση της παραγωγης και ολης της κοινωνιας. Ολοκληρος ο εικοστος αιωνας ειναι μια μαρτυρια για το ποσο ματαιοπονει οποιος αναζηταει «ανθρωπινο προσωπο» χωρις ανατροπη.*
- *οτι η εργατικη ταξη εχει τη δυναμη να φερει σε περας αυτην την ανατροπη και κανενας ρεφορμιστης με τις κοινοβουλευτικες υποσχεσεις του, δεν μπορει να φερει την αλλαγη πανω απο τα κεφαλια των εργατων, ενω αντιθετα οι ιδιοι οι εργατες με τη συλλογικη τους δυναμη, μπορουν να βαλουν στη θεση του καπιταλισμου μια καινουργια κοινωνια ασυγκριτα καλυτερη.*

Ο γιορτασμος των 150 χρονων του Κομμουνιστικου Μανιφεστου σημερα δεν ειναι απλα και μονο ενας επετειακος φορος τιμης στους θεμελειωτες της γνησιας σοσιαλιστικης παραδοσης. Ειναι η επιστροφη σ'αυτες τις βασικες επιλογες που τοσο χρειαζομαστε για να χτισουμε την Αριστερα που θελουμε σημερα.

Συχνα ακουμε το επιχειρημα οτι το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο ειναι ξεπερασμενο, οτι γραφτηκε απο δυο ουτοπιστες με παραξενες γενιαδες που πιστευαν οτι το τελος της καπιταλιστικης κοινωνιας βρισκοταν στη γωνια. Επειδη ο καπιταλισμος εξακολουθει να επιβιώνει απο τοτε που πρωτογραφτηκε αυτο το βιβλιαρακι μας λενε οτι το συστημα αποδειχτηκε πιο ανθεκτικο απο οτι ο Μαρξ και ο Ενγκελς.

Ωστοσο το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο παραμενει το πρωτο βιβλιο μετα την Βιβλο σε πωλησεις. Μονο στη Γαλλια πουληθηκαν 35.000 αντιτυπα τις πρωτες μερες του '98. Το Κομμουνιστικο Μανιφεστο παραμενει η καλυτερη αναλυση του καπιταλισμου και δίνει την πιο ρεαλιστική και συγχρονη προταση για το ξεπερασμα του.

Manifest der Kommunistischen Partei.
Veröffentlicht im Februar 1848.
Proletarier aller Länder vereinigt euch.
London.
Gedruckt in der Office der „Bildungs-Gesellschaft für Arbeiter" von J. E. Burghard.
46, Liverpool Street, Bishopsgate.

Το εξωφυλλο της πρωτης εκδοσης του Μανιφεστου

Ο καπιταλισμος

Διαβαζοντας καποιος το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο θα νοιωσει εκπληξη καθως θα δει οτι αρχιζει επαινωντας τα επιτευγματα του καπιταλισμου. "*Η αστικη ταξη επαιξε στην ιστορια ενα εξαιρετικα επαναστατικο ρολο. Πρωτη φορα απεδειξε τι μπορει να καταφερει η ανθρωπινη δραστηριοτητα*". Για πρωτη φορα στην ιστορια της ανθρωποτητας υπηρχαν οι υλικες συνθηκες για την δημιουργια του κουμμουνισμου.

Οι ανθρωποι απεκτησαν τον ελεγχο πανω στην φυση και την ικανοτητα να παραγουν τοση τροφη, τοσα σπιτια ωστε κανεις να μην πεινασει ή να μεινει αστεγος. Τα επιτευγματα του καπιταλισμου στην τεχνολογια, μηχανολογια, στις επικοινωνιες ή στην ιατρικη ειναι τοσο μεγαλα οσο κανενας δεν θα μπορουσε να φανταστει προηγουμενα.

Στον καπιταλισμο οι ανθρωποι κατακτουν το διαστημα και εξερευνουν τους βυθους των ωκεανων. Μπορουν να στελνουν πληροφοριες απο την μια ακρη του κοσμου στην αλλη σε δευτερολεπτα. Το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο κανει νυξη για ολα αυτα τα τεχνολογικα επιτευγματα στον καπιταλισμο: "*Υποταγη των φυσικων δυναμεων, μηχανες, χρησιμοποιηση της χημειας στη βιομηχανια και γεωργια, ατμοπλοια, σιδηροδρομοι, τηλεγραφος, ξεχερσωμα ολοκληρων ηπειρων, ποιος προηγουμενος αιωνας θα διαισθανοταν οτι στους κολπους της κοινωνικης εργασιας κρυβονταν τετοιες παραγωγικες δυναμεις;*"

Αλλα εχοντας επαινεσει τα επιτευγματα του καπιταλισμου ο Μαρξ και ο Ενγκελς εδειξαν και τα ορια του. Η δυναμικη του συστηματος που σπρωχνει τον καπιταλισμο μπροστα - ο ανταγωνισμος των επιχειρησεων, η "δυναμικη" της αγορας, η αναγκη διαρκως να αλλαζει και να βελτιωνει τους τροπους της παραγωγης - ειναι η ιδια επισης που δημιουργει τις συνθηκες που οδηγουν το συστημα στην κριση.

Ο Μαρξ αναφερει οτι η περιοδικη κριση ειναι ενα εμφυτο στοιχειο της καπιταλιστικης κοινωνιας. Αν σ'ολες τις προηγουμενες κοινωνιες η κριση δημιουργοταν απο την ελλειψη αγαθων, στον καπιταλισμο η κριση συμβαινει επειδη υπαρχει υπερπαραγωγη αγαθων. "*Στις κρισεις ξεσπα μια κοινωνικη επιδημια που σε ολες τις προηγουμενες εποχες θα φαινοταν παραλογισμος - η επιδημια της υπερπαραγωγης*". Σημερα διπλα στην πεινα που θεριζει υπαρχουν τεραστια αποθεματα τροφιμων. Το 1996 το συνολικο οικονομικο προιον παγκοσμια ηταν 5 φορες μεγαλυτερο απο το 1950 συμφωνα με την εκθεση των Ηνωμενων Εθνων για την Ανθρωπινη Αναπτυξη. Ομως την ιδια ωρα η φτωχεια σε πολλα μερη του κοσμου ειναι η ιδια ή χειροτερη απο οτι ηταν 45 χρονια πριν.

Η επανασταση

Αυτο που κανει το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο τοσο επικαιρο ειναι οτι δειχνει και τη λυση απο τα αδιεξοδα του καπιταλισμου. Δειχνει οτι οι τεραστιες αντιθεσεις στην καρδια του καπιταλισμου θα οδηγησουν και στην καταστροφη του. Πρωτα η συγκεντρωση του κεφαλαιου σε πολυ λιγα χερια και δευτερον η δημιουργια της εργατικης ταξης. "*Η αστική.. συσσώρευσε τον πληθυσμό, συγκεντροποίησε τα μέσα παραγωγής και συγκέντρωσε την ιδιοκτησία σε λιγοστά χέρια*".

Ομως η αστικη ταξη παραγει πρωτα απο ολα και "τους ιδιους της τους νεκροθαφτες" που ειναι η εργατικη ταξη. Το μεγεθος των επιχειρησεων σημερα ειναι μεγαλυτερο απο οτι θα μπορουσε να φανταστει κανεις τον τελευταιο αιωνα. Εταιρειες οπως λ.χ. η Mitsubisi και η General Motor εργοδοτουν εκατονταδες χιλιαδες εργαζομενους. Σημερα 500 εταιρειες ελεγχουν τα 2/3 του παγκοσμιου εμποριου. Αν μια απο αυτες χρεωκοπησει μπορει να οδηγησει ολοκληρο το συστημα σε κριση.

Παραλληλα με την συγκεντρωση κεφαλαιων δημιουργειται και συγκεντρωση πληθυσμου. Στην εποχη του Μαρξ ο αριθμος των ανθρωπων που ζουσαν στις πολεις ηταν πολυ μικρος. Σημερα ζουμε σ'εναν κοσμο που κυριαρχειται απο τεραστιες πολεις οπου εκατομμυρια ανθρωποι ζουν μαζι. Καθως το κεφαλαιο συγκεντρωνεται ολοενα σε πιο μεγαλες μοναδες και σε πιο λιγα χερια οι ανθρωποι αναγκαζονται να το ακολουθησουν σε οποια γωνια του πλανητη κι αν μεταφερεται. Αυτο ειναι ενα τεραστιο βημα προς τα εμπρος για την ανθρωποτητα. Οπως αναφερει και το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο, ο καπιταλισμος "*απέσπασε έτσι ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού απο την ηλιθιότητα της αγροτικής ζωής.*"

Σημερα αυτο σημαινει οτι μια ελαχιστη μειοψηφια ανθρωπων μπορει να θρεψει την τεραστια πλειοψηφια που σ'ενα λογικο συστημα κατι τετοιο θα επετρεπε στους υπολοιπους ν'ασχοληθουν με αλλες παραγωγικες δραστηριοτητες. Αλλα ενω τα μεσα που παραγουν τον πλουτο εγιναν αποκλειστικη ιδιοκτησια μιας ελαχιστης μειοψηφιας καπιταλιστων ετσι και η φυση της παραγωγης αλλαξε. Η παραγωγη στα εργοστασια ειναι κοινωνικη εργασια. Εξαρταται απο την κοινη προσπαθεια μεγαλου αριθμου εργαζομενων. Ενω στην φεουδαρχικη κοινωνια οι αγροτες μπορουσαν να δουλεψουν την γη και να παραγουν κυριως μεσα απο την ατομικη τους προσπαθεια για τους εργατες τιποτα δεν μπορει να παραχθει χωρις την συνεργασια με τους αλλους εργατες. Ετσι ο καπιταλισμος απο αναγκη φερνει μαζι ανθρωπους που εχουν κοινα συμφεροντα, τους εκμεταλλευεται το ιδιο αφεντικο και το ιδιο συστημα.

Η εργατικη ταξη

Ενα απο τα συνηθισμενα επιχειρηματα ειναι οτι το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο ειναι ξεπερασμενο γιατι η εργατικη ταξη επαψε πια να ειναι επαναστατικη. Η μια οψη αυτου του επιχειρηματος ειναι οτι η εργατικη ταξη εχει συρρικνωθει. Η πλειοψηφια ομως στις κυριες βιομηχανικες χωρες πρεπει να πουλαει καθε μερα την εργατικη της δυναμη, ειτε αυτη ειναι τα χερια της, ειτε το μυαλο της ή κι ο συνδυασμος τους για να μπορεσει να ζησει. Η ιδια εικονα υπαρχει και στις λιγοτερο αναπτυγμενες χωρες. Στην Ταυλανδη το 56%, στην Κολομβια το 45%, στην Ουρουγαη το 45% ζουν απο την μισθωτη εργασια. Σημερα ζουμε σ'εναν κοσμο που η εργατικη ταξη ποτέ δεν ηταν τοσο μεγαλη.

Η αλλη οψη αυτου του επιχειρηματος ειναι οτι η εργατικη ταξη αλλαζει και οτι η μειωση των βιομηχανικων εργατων εχει υποσκαψει την επαναστικοτητα της. Ο Μαρξ στο Κουμμουνιστικο Μανιφεστο δεν ορισε την εργατικη ταξη απλα απο το αν δουλευει ή οχι σε εργοστασιο. Ειπε οτι η συγχρονη εργατικη ταξη ειναι μια ταξη απο εργαζομενους που ζουν μονο οσο μπορουν να βρισκουν δουλεια και οτι βρισκουν δουλεια οσο η εργασια τους μπορει ν'αυξησει το κεφαλαιο. Ετσι η εργατικη ταξη περιλαμβανει αυτους που δουλευουν σε υπηρεσιες, οπως τραπεζικοι, καθηγητες, νοσοκομες και αλλοι. Εκεινο που καθοριζει σε ποια ταξη ανηκουν οι ανθρωποι δεν ειναι το ειδος της δουλειας που κανουν αλλά η αντικειμενικη τους θεση στην παραγωγικη διαδικασια.

Ειναι γι'αυτους τους λογους που το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο επιχειρηματολογει οτι η εργατικη ταξη μπορει ν'ανατρεψει τον καπιταλισμο. Κι'αυτο εχει αποδειχτει απο τα γεγονοτα του 20ου αιωνα. Καθε δεκαετια εχει μαζικες απεργιες, εξεγερσεις που εχουν απειλησει να ανατρεψουν το συστημα. Στη Ρωσια το '17, στην Ισπανια το '36, στην Ουγγαρια το '56, στην Γαλλια το '68 στην Πολωνια το '80 και στο Ανατολικο μπλοκ το '89. Ολα αυτα τα γεγονοτα αποδειξαν ποσο σωστο ειναι το Κουμμουνιστικο Μανιφεστο. Σημερα οταν γινονται τετοιες εξεγερσεις ειναι σε πολυ μεγαλυτερη κλιμακα απ'οτι πριν. Ποτέ δεν υπηρχε περιοδος που η εργατικη ταξη να ηταν τοσο δυνατη.

Παρολο ομως που ο Μαρξ κι ο Ενγκελς μιλησαν για την πτωση του καπιταλισμου τιποτε δεν ειναι αυτοματο σ'αυτη την διαδικασια. Ειπαν οτι ο ρολος των κομμουνιστων στο εργατικο κινημα ειναι καθοριστικος για την νικη της εργατικης ταξης και ξεχωριζει με δυο τροπους απο τις αλλες τασεις στο κινημα. Ειναι διεθνιστες και "*παντοτε εκπροσωπουν το εργατικο κινημα σαν ενα*". Και τα δυο βγαινουν μεσα απο τη φυση της εργατικης ταξης σαν μια διεθνη ταξη που μπορει να δρασει για τα δικα της συμφεροντα αν ξεπερασει τους εθνικους περιορισμους και δει οτι εχει πολυ περισσοτερα κοινα με την εργατικη ταξη σ'αλλες χωρες απ'οτι εχει με τα αφεντικα της δικιας της χωρας.

Ολες οι επαναστατικες κρισεις του 20ου αιωνα εχουν δειξει οτι οι εργατες για ν' αλλαξουν την κοινωνια χρειαζονται να κτισουν ενα επαναστατικο κομμα το οποιο φερνει μαζι θεωρητικα ολα τα μαθηματα που το κινημα εχει μαθει και τα εφαρμοζει πρακτικα ετσι ωστε να οδηγησει την εργατικη ταξη στην νικη.

Δεσποινα Καραγιαννη

ΑΝΙΦΕΣΤΟ

ιστε σήμερα

Τι λενε οι Σοσιαλιστες

Ρουσφέτι είναι τα δώρα στους καπιταλιστές

Ενα απο τα βασικα ζητηματα που βγηκε εντονα στην προεκλογικη περιοδο ηταν το ρουσφετι. Η αντιπολιτευση κατηγορουσε την κυβερνηση Κληριδη οτι εκανε το ρουσφετι επιστημη, και ειχε απολυτο δικαιο. Η κυβερνηση απαντουσε οτι ολοι εκαναν και κανουν ρουσφετια και «μακαρι να βρουμε ενα τροπο να σταματησουμε αυτη τη μαστιγα».

Ολοι ομως θεωρουσαν σαν αυτονοητο, οτι ρουσφετι ειναι οι προσληψεις καποιων στην δημοσια υπηρεσια, οπως καθαριστριες, νοσοκομες, κλητηρες, εκτακτοι και αλλα παρομοια. Αυτο ομως ειναι μια τελειως παραπλανητικη εικονα του τι πραγματικα ειναι το ρουσφετι και ποιοι οφελουνται απο αυτο.

Ρουσφετι δεν ειναι οταν καποιοι εργαζομενοι γλειφουν χιλιους δυο κώλους για να πιασουν μια δουλεια των 200 λιρων τον μηνα. Καθε εργαζομενος πρεπει να εχει το δικαιωμα για μια αξιοπρεπη δουλεια. Η ελλειψη αυτου του δικαιωματος ειναι που δινει την δυνατοτητα στα αφεντικα και την κυβερνηση να παιζουν με την αξιοπρεπεια μας.

Τα μεγαλα δωρα

Σήμερα οι αναγκες για καθαριστριες στα νοσοκομεια και τα σχολεια, για νοσοκομες, για κλητηρες, τηλεφωνητες και αλλες παρομοιες υπηρεσιες ειναι πολυ μεγαλες. Ακομα και 200 τετοιες θεσεις να καλυψει η κυβερνηση, «χαριστικα» θα ειναι πολυ λίγες για να καλυψουν τις πραγματικες αναγκες που υπαρχουν ενω ο κρατικος προϋπολογισμος δεν θα επιβαρυνθει με πανω απο 500,000 λιρες το χρονο. Ενα ποσο κυριολεχτικα ασημαντο μπροστα στα δεκαδες εκατομμυρια λιρες που χαριζει στους ξενοδοχους, τους βιομηχανους και τους επιχειρηματιες σε επιδοτησεις, φοροαπαλλαγες και αλλα «κινητρα».

Αυτα ειναι το πραγματικο ρουσφέτι. Τα 17 εκαττομυρια που χαριζει καθε χρονο στους ξενοδοχους, απαλλασοντας τους εδω και 4 χρονια απο το 3% του ΚΟΤ. Τα 35 εκατομμυρια που εδωσε στους βιομηχανους σαν «κινητρα» (η επισημη ονομασια του ρουσφετιου). Οι εκατονταδες χιλιαδες λιρες που χαρισε στην Thanos hotel την εταιρεια του Αλεκου Μιχαηλιδη, πρωην υπουργου Εξωτερικων, ανταλλασοντας το χαλιτικο του με αλλο πανω στην θαλασσα του Ακαμα και επιτρεποντας του να κτισει ακομα ενα οροφο κατα παραβαση των σχεδιων και της αδειας οικοδομης. Ρουσφετι ειναι τα 15 εκατομμυρια που ωφεληθηκε ο μεγαλοξενοδοχος Κικης Κωνσταντινου απο τις φοροαπαλλαγες τις οποιες ζητησε και πηρε απο το Υπουργικο του Κληριδη, συμφωνα με τις καταγγελιες του βουλευτη του ΑΚΕΛ, Γ. Λιλικα.

Ρουσφετι ειναι τα εκατομμυρια που θα κερδισουν οι τραπεζιτες απο την απελευθερωση των επιτοκιων. Ρουσφετι ειναι οι ιδιωτικοποιησεις και το ξεπουλημα κερδοφορων υπηρεσιων στους μεγαλοκαρχαριες.

Το πιο ξεφωνημενο ρουσφετι ομως γινεται τωρα μετα τις εκλογες, απο τον ιδιο τον Κληριδη για το ποσα και ποια υπουργεια θα φανε αυτοι που τον βοηθησαν να αρπαξει για δευτερη φορα την εξουσια, οπως η «ομαδα» Γαλανου, ο Βασιλειου, ο Ρολανδης, ο Κουτσου, ο Ευσταθιου και αλλοι. Δημιουργει παρασιτικες θεσεις και υφυπουργεια που θα επιβαρυνουν τον κρατικο προϋπολογισμο με δεκαδες εκατομμυρια λιρες για να εξυπηρετηθουν ολοι αυτοι.

Αυτο, ειναι το πραγματικο ρουσφετι, το μεγαλο φαγοποτι της κυβερνησης και των αφεντικων και οχι οι λιγες θεσεις που πηραν καποιοι φτωχοι εργαζομενοι, εστω και αν ανηκουν στην κυβερνητικη παραταξη ή νοιωθουν υποχρεωμενοι να την εξυπηρετουν.

Αξιοκρατια;

Αυτα ολα ειναι δεμενα με τη φυση του καπιταλιστικου συστηματος και δεν προκειται να σταματησουν οσο τα αφεντικα θα ελεγχουν την οικονομια και την κοινωνια. Η πραγματικη εννοια της «αξιοκρατιας» στο καπιταλιστικο συστημα ειναι το ποιος ειναι πιο «αξιος» να υπηρετησει το συστημα και τις αναγκες των αφεντικων.

Γι' αυτο ειναι αυταπατη να πιστευει κανεις οτι το νομοσχεδιο που καταθεσε η κυβερνηση Κληριδη θα σταματησει το ρουσφετι και την «αναξιοκρατια». Ακριβως το αντιθετο θα γινει. Αυτο που επιμονα προσπαθει να κανει η κυβερνηση, ειναι να καταργησει τα οποια αντικειμενικα κριτηρια οπως τα χρονια υπηρεσιας και τα σχεδια υπηρεσιας. Πιο χαρακτηριστικο παραδειγμα ειναι η προσπαθεια της να καταργησει τον καταλογο διοριστεων στους καθηγητες.

Την ιδια ωρα εχει παγωσει τις προσληψεις στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα, αδιαφορωντας οχι μονο για τις αναγκες που υπαρχουν αλλα και την ανεργια που προκαλει στους νεους. Οι νοσοκομοι και οι γιατροι κατεβηκαν κατ' επαναληψη σε αγωνες κατα τη τελευταια πενταετια με κυριο αιτημα τις προσληψεις. Μονο ετσι καταφεραν να παρουν καποιες ελαχιστες θεσεις που δεν αρκουν φυσικα για να καλυψουν τις αναγκες που υπαρχουν.

Οσο περιοριζονται οι προσληψεις σε μονιμες θεσεις στο δημοσιο και τον ημικρατικο τομεα, οσο περισσοτερο οι εργοδοτες καταφερνουν να ξηλωνουν τις συλλογικες συμβασεις και να καταπατουν τις εργασιακες σχεσεις, τοσο πιο πολυ οι εργαζομενοι και ιδιαιτερα οι νεοι θα ειναι αναγκασμενοι να καταφευγουν στους διαφορους παραγοντες και να παρακαλουν για μια θεση.

Ο πραγματικος υπευθυνος γι αυτα τα προβληματα ειναι η κυβερνηση, τ' αφεντικα και το συστημα τους και οχι ο φτωχοκοσμος που ζητα το δικαιωμα στη δουλεια, το δικαιωμα στη ζωη σε τελευταια αναλυση.

Γι αυτο χρειαζεται οι ηγεσιες των συντεχνιων αντι να τσακωνονται για το ποσα μελη της καθε συντεχνιας εχουν προσληφθει σε μια δουλεια, να οργανωσουν την κοινη παλη ολων των εργαζομενων εναντια στις παραβιασεις των συλλογικων συμβασεων, στην διαλυση του ωραριου με την «ελαστικοποιηση» και τις απολυσεις. Χρειαζεται να παλεψουμε για το σπασιμο της πολιτικης της λιτοτητας και των περικοπων που διαλυουν την Παιδεια, την Υγεια και τις αλλες υπηρεσιες και για μαζικες προσληψεις που να καλυψουν τις αναγκες που υπαρχουν.

Χρειαζεται πανω απ' ολα ομως να παλεψουμε για να ξεφορτωθουμε αυτο το συστημα της εκμεταλλευσης και του «ρουσφετιου».

Νικος Αγιομαμιτης

Φοιτητες

Κλιμακωση των αγωνων

Σωρεια ανακοινωσεων και υποσχεσεων γεμισαν οι εφημεριδες προεκλογικα. Πληθωρα απο αρχιτεκτονικους διαγωνισμους προκηρυχθηκαν για την αναγερση της πανεπιστημιουπολης και της φοιτητικης εστιας. Ενω το πανεπιστημιο εξακολουθει να ειναι σκορπισμενο σε δεκα διαφορετικα μερη της Λευκωσιας το μονο που «χτιστηκε» απο την πανεπιστημιουπολη ηταν ο θεμελιος λιθος.

Σε αιτημα των φοιτητων προς τον Κληριδη να οριστει ανωτατο οριο ενοικιου στην περιοχη του πανεπιστημιου ο Κληριδης απαντησε οτι "ειναι δυσκολο να οριστει ανωτατο οριο αλλά θα μπορουσαν να ενοικιαστουν πολυκατοικιες μεχρι την ανεγερση της πανεπιστημιουπολης". Ειπε επισης οτι η καθυστερηση της ανεγερσης οφειλεται στην εκπονιση των σχεδιων. Οταν προκειται ομως για το "Θανος Χοτελ" καμια καθυστερηση δεν δημιουργειται για την ανεγερση προσθετου οροφου.

Πολυς λογος εγινε και για το ενδεχομενο νομικων σπουδων και την ιδρυση ιατρικης σχολης στο πανεπιστημιο. Πως μπορει να γινεται λογος για την ιδρυση μιας τετοιας δαπανηρης σχολης οταν στα τελη κιολας του Γεναρη, το Υπουργικο Συμβουλιο απερριψε την δημιουργια τριων θεσεων για το πτυχιακο προγραμμα Συγχρονων Γλωσσων και Ευρωπαϊκων Σπουδων; Πολυ απλα, βρισκομασταν σε προεκλογικη περιοδο την περιοδο των ψευτικων υποσχεσεων.

Σ' αυτο το πλαισιο φαινεται ηταν και οι υποσχεσεις του Ουρανιου Ιωαννιδη στις 12/2, οτι η κυβερνηση Κληριδη "θ'ανοιξει την πορτα για ενα γονιμο διαλογο που θα οδηγησει το ΑΤΙ σε ακαδημαϊκη ελευθερια και αυτονομια". Γι' αυτο και οι φοιτητες του ΑΤΙ αναγκαστηκαν σε λιγοτερο απο δυο βδομαδες μετα τις εκλογες, να ξαναρχισουν τις κινητοποιησεις τους με αποκλεισμο της Πλατειας Ελευθεριας διεκδικωντας τη δημιουργια ειδικης μισθολογικης βαθμιδας και την ακαδημαϊκη αυτονομια του ιδρυματος,

Οσον αφορα δε την επαγγελματικη αποκατασταση των αποφοιτων τριτοβαμιων σχολων "προωθηθηκε" και παλι προεκλογικα σχεδιο για την παροχη ανεργιακου επιδοματος. Μετεκλογικα αυτο διαμορφωθηκε σε προταση για παροχη δανειων - μεχρι και 15,000 λιρες - για την αυτοεργοδοτηση των αποφοιτων. Και παρολα αυτα η δεξια διανοηση επιμενει στην επιβολη διδακτρων και την παροχη δανειων για οσους φοιτητες δεν τα εχουν. Με άλλα λογια δανειζεστε για να ξοφλησετε τα χρεη σας.

Ειναι σιγουρο οτι με την επανεκλογη της κυβερνησης Κληριδη καμια απο τις πιο πανω υποσχεσεις δεν θα ικανοποιηθουν. Αυτο αλλωστε φαινεται κι απο τις περικοπες στον προσφατο προϋπολογισμο του πανεπιστημιου. Απο τις 60 θεσεις που ζητησε το πανεπιστημιο εγκριθηκαν μονο 25.

Η μονη υποσχεση που θα κρατησουν ειναι η πολιτικη της λιτοτητας και της πολεμοκαπηλιας που ακολουθησαν την προηγουμενη πενταετια. Την υποσχεση των εξοπλισμων σε βαρος της παιδειας και της υγειας, την ανεγερση μελαθρων και φασιστικων μνημειων της παραχαραξης της ιστοριας και την αποκατασταση της ΕΟΚΑ Β' και του πραξικοπηματος.

Με δεδομενα τα πιο πανω και το οριακο αποτελεσμα των εκλογων, αποδεικνυεται λανθασμενη και η αρνηση μεριδας φοιτητων της Προοδευτικης να τοποθετηθουν προεκλογικα καθαρα εναντια στον Κληριδη και υπερ του Ιακωβου. Βεβαια, δεν θαπρεπε να εκπληττει κανενα αυτη η συγχυση μιας και ειναι αμεσο αποτελεσμα της αδρανειας και της συναινετικης στασης που ακολουθει η Προοδευτικη τα τελευταια πεντε χρονια. Ειναι μια σταση που επιλεγει ν'αγνοει την πολιτικη συνδεση μεταξυ σοβινισμου, εξοπλισμων και λιτοτητας απο την μια και την αθλιοτητα που επικρατει στην παιδεια απο την αλλη.

Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι η αγωνιστικη διαθεση στη βαση των φοιτητων υπαρχει. "Ο αγωνας που αρχισαμε δεν σταματα εδω παρα μονο με την δικαιωση των αιτηματων μας", δηλωναν οι φοιτητες του ΑΤΙ στον Κληριδη πριν τις εκλογες. Ομως ενας τετοιος αγωνας για να δικαιωθει χρειαζεται να εχει ενα ξεκαθαρα πολιτικο αντισοβινιστικο και αντικυβερνητικο χαρακτηρα. Με αυτη την προοπτικη ειναι που η Εργατικη Δημοκρατια παλευει στο πλευρο των φοιτητων.

Μαρκος Οικονομου

Οχι άλλη κοροϊδία Αμεση κατοχύρωση του ΑΤΙ

Τα αίτηματα των φοιτητών του ΑΤΙ για ακαδημαϊκή κατοχύρωση του, και δημιουργία ξεχωριστής μισθολογικής βαθμίδας τεχνικού μηχανικού είναι απόλυτα δικαιολογημένα και η κυβέρνηση πρέπει να τα ικανοποιήσει χωρίς καμιά καθηστέρηση.

Για 29 ολόκληρα χρόνια οι απόφοιτοι του ΑΤΙ αμοίβονται σαν απόφοιτοι τεχνικής σχολής. Για 29 χρόνια τώρα, στελεχώνουν τις υπηρεσίες του κράτους και των ημικρατικών οργανισμών και συμβάλλουν αποφασιστικά στην ανάπτυξη τους. Η κυβέρνηση όμως αρνείται να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα τους.

Οι υποσχέσεις που έδινε ο Ουράνιος Ιωαννίδης του κυβερνώντος κόμματος στις 12/2 από το ΡΙΚ, λίγο πρίν τις εκλογές, οτι η κυβέρνηση Κληρίδη *«θ' ανοίξει την πόρτα για ένα γόνιμο διάλογο πού θα οδηγήσει το ΑΤΙ σε ακαδημαϊκή ελευθερία και αυτονομία»*, ξεχάστηκαν μόλις τέλειωσαν οι εκλογές.

Η κυβέρνηση απ' ότι φαίνεται όχι μόνο δέν έχει διάθεση να δημιουργήσει βαθμίδα τεχνικού μηχανικού όπως προνοεί μελέτη που ετοίμασε το ίδιο το Υπουργείο Εργασίας (κατω απο το οποιο υπαγεται το ΑΤΙ!) από το 1991, αλλα θέλει να συνδέσει το μισθολόγιο των αποφοίτων του ΑΤΙ με το ενιαίο μισθολόγιο το οποίο προσπαθεί να επιβάλει στους δημόσιους υπαλλήλους. Κάτι πού θα σημαίνει την μείωση των μισθών πρόσληψης, όπως καταγγέλλουν οι ίδιοι οι δημόσιοι υπάλληλοι.

Αυτή η κοροϊδία των φοιτητών και αποφοίτων του ΑΤΙ πρέπει να σταματήσει αμέσως. Οι κινητοποιήσεις των φοιτητών του ΑΤΙ είναι απόλυτα δικαιολογημένες. Γιά να έχουν αποτελέσματα όμως πρέπει να οργανωθούν και να κλιμακωθούν. Οι 24ωρες αποχές δέν φαίνεται να συγκινούν την κυβέρνηση. Οι φοιτητές του ΑΤΙ χρειάζεται να προχωρήσουν πιά σε αποχή διαρκείας και κατάληψη. Χρειάζεται να οργανώσουν την πληροφόρηση του κόσμου για τα δίκαια αιτήματα τους και να εξασφαλίσουν την συμπαράσταση του.

Οι φοιτητές δεν βρίσκονται στη παραγωγή γιά να κλείσουν τις μηχανές και να κτυπήσουν τα κέρδη του εργόδοτη τους γιά να τον αναγκάσουν να υποχωρήσει. Η δύναμη τους είναι το πολιτικό κόστος που μπορούν να προκαλέσουν στήν κυβέρνηση γιά να την αναγκάσουν να υποχωρήσει. Γι αυτό η συμπαράσταση του κόσμου στον αγώνα τους έχει τεράστια σημασία. Αν την ζητήσουν, είναι σίγουρο οτι θα την έχουν ιδιαίτερα όσων σήμερα αντιστέκονται στήν επιβολή της πολιτικής της λιτότητας και των περικοπών στην Παιδεία, αλλά και στην Υγεία, την κοινωνική πρόνοια και αλλού.

Σ' αυτή τη βάση είναι που η Εργατική Δημοκρατία παλεύει στο πλευρό των φοιτητών και καλεί κάθε εργαζόμενο και νεολαίο να τούς συμπαρασταθεί ανεπιφύλαχτα μέχρι την τελική δικαίωση του αγώνα τους.

Λευκωσία 26 Φεβράρη '98

Φυλλαδιο που κυκλοφορησε η Εργατικη Δημοκρατια σε συμπαρασταση των φοιτητων του ΑΤΙ στη πρωτη κινητοποιηση τους αμεσως μετα τις εκλογες.

Κατω τα χερια απο τις Συμβασεις και τις συντεχνιες

Η κυβερνηση Κληριδη και οι εργοδοτες αμεσως μετα τις εκλογες εχουν ανοιξει την επιθεση εναντια στους εργαζομενους στους ημικρατικους οργανισμους και τον ιδιωτικο τομεα.

Οι διευθυνσεις της ΑΤΗΚ και του ΡΙΚ οχι μονο αρνουνται να διαπραγματευτουν τα αιτηματα των εργαζομενων, αλλα εχουν υποβαλει αντιαιτηματα. Ζητουν την καταργηση παρεμφερων ωφεληματων και επιδοματων και την αλλαγη του ωραριου ωστε να εφαρμοσουν και ενα δευτερο απογευμα.

Οι ξενοδοχοι, στον ιδιωτικο τομεα, απειλουν οτι μετα την ληξη της συλλογικης συμβασης στην 31 του Μαρτη, θα εφαρμοσουν δικους τους ορους εργασιας καταργωντας τις συλλογικες συμβασεις και αρκετα απο τα κεκτημενα δικαιωματα των εργαζομενων που κερδιθηκαν με αγωνες και θυσιες πολλων χρονων. Θελουν να καταργησουν τα ωραρια και τις βαρδιες, να εφαρμοσουν «ευελικτα» ωραρια δηλαδη να πληρωνουν με την ωρα και το κομματι. Ζητουν μειωση μισθων και καταργηση επιδοματων. Με ολο το θρασος δηλωνουν πως επιδιωκουν να καταργησουν στην πραξη οχι μονο τις συλλογικες συμβασεις αλλα και τις ιδιες τις οργανωσεις των εργαζομενων, τις ιδιες τις συντεχνιες.

Απεναντι σ'αυτη την προκληση της κυβερνησης και των εργοδοτων η απαντηση δεν μπορει να ειναι οι εκκλησεις της ηγεσιας των συντεχνιων για διαλογο. Για αυτα τα κεκτημενα κανενας διαλογος δεν μπορει να γινει. Διαφορετικα δεν θα υπαχρει τιποτα που ειναι εξασφαλισμενο και κεκτημενο για τους εργαζομενους.

Οι συνελευσεις στελεχων των συντεχνιων των ξενοδοχουπαλληλων αποφασισαν οτι οποιος ξενοδοχος παραβιαζει την υφισταμενη συμβαση θα προχωρουν χωρις προειδοποιηση σε απεργια. Αυτο ομως δεν αρκει. Δεν ειναι αποτελεσματικο να κατεβαινει σε αγωνα το ενα ξενοδοχειο την μια μερα και το αλλο την αλλη εβδομαδα. Ο κατακερματισμος των δυναμεων των εργαζομενων και οι απομονωμενοι αγωνες απο ξενοδοχειο σε ξενοδοχειο δεν θα μπορουν να φερουν τα αναμενομενα αποτελεσματα.

Χρειαζεται μια μετωπικη και συνολικη απαντηση. Σε καθε ξενοδοχειο που ο εργοδοτης παραβιαζει την συμβαση πρεπει να αντιμετωπιζει ολο τον κλαδο των εργαζομενων στα ξενοδοχεια ενωμενο και δυνατο.

Χρειαζεται ομως πανω απο ολα η εργατικη αλληλεγγυη και η συμπαρασταση αλλων εργαζομενων και ιδιαιτερα ολων εκεινων που σημερα δεχονται ή απειλουνται με παρομοιες επιθεσεις.

Μονο ετσι μπορει να κοψουμε την ορεξη των αφεντικων και της κυβερνησης Κληριδη και να ανατρεψουμε τα οποια σχεδια εχουν ετοιμασει σε βαρος των εργαζομενων.

Βαζουν φυλακη νεαρη μητερα με το βρεφος της και δινουν χαρη στους πραξικοπηματιες και δολοφονους

Ο Γενικος Εισαγγελεας, απερριψε το αιτημα για απονομη χαρης στην νεαρη ανεργη μητερα η οποια φυλακιστηκε μαζι με τον συζυγο της δυο χρονια για μικροκλοπές. Ετσι φυλακισαν, μαζι με τους γονεις του, ενα νεογεννητο μωρό.

Ο Εισαγγελεας αρνηθηκε να της δωσει χαρη γιατι ταχα ηταν εγκυος οταν εκανε τις διαρρηξεις και της δοθηκε στο παρελθον αναστολη ποινης. Η υποκρισια τους δεν εχει ορια. Εδωσαν χαρη στον Αεροπορο που ειναι γνωστος σαν αρχιγκακστερ, στους ισραηλιτες πρακτορες που δολοφόνησαν τέσσερα ατομα και στον αρχιπραξικοπηματια Σαμψων και ομως αρνουνται να δωσουν χαρη σε μια νεαρη μητερα που κατηγορηθηκε για καποιες μικροκλοπες και διαρρηξεις, οταν μαλιστα εχουν επιστρεψει ενα σημαντικο μερος των λεφτων. Φαινεται οτι οι «ανθρώπινες ευαισθησιες» τους δεν αφορουν τους απλους ανθρωπους της εργατικης ταξης.

Οι μεγαλοι εγκληματιες ειναι εξω. Μηπως εκλεισαν κανενα στην φυλακη απο αυτους τους μεγαλεμπορους και βιομηχανους που μας δηλητηριαζουν με το μολυσμενο νερο, τα μολυσμενα ψαρια και κρεατα; Μηπως εχουν κλεισει κανενα στην φυλακη απο την THANOS HOTEL για τις παρανομιες και παρεμβασεις που εκανε στον Ακαμα;

Οι μονοι που μεχρι τωρα εδειξαν ευαισθησια και φροντιδα για το βρεφος και τους νεαρους γονεις ειναι οι ιδιοι οι φυλακισμενοι. Αυτοι τους οποιους πολλες φορες τα καναλια τους παρουσιαζουν σαν ανθρωπομορφα τερατα. Εφτιαξαν κρεβατι και καρεκλακι για το βρεφος και το φροντιζουν σαν δικο τους παιδι.

Στις 8 Μαρτη ακουμε συγκινητικους λογους για την ημερα της γυναικας και τον ρόλο της σαν μανα ενω την ιδια ωρα θα εχουν κλισμενη στη φυλακη μια νεαρη γυναικα, η οποια μεσα στην ανεργια (που ειναι το μεγαλυτερο εγκλημα γιατι μας στερει το δικαιωμα στη ζωη) και τη φτωχεια της, κατεφυγε στις μικροκλοπες και τις διαρρηξεις.

Δυστυχως δεν ειδαμε ακομη καμμια απο τις γυναικιες οργανωσεις να κανουν καποιες εκδηλωσεις και να πιεσουν τον Κληριδη να της δωσει χαρη. Δεν φτανει να παλευεις μονο για την αλλαγη νομοθεσιων για καταργηση της ανισοτητα και των διακρισεων εναντια στις γυναικες, αλλα να δειχνεις και εμπρακτα την συμπαρασταση και την αλλυλεγγυη σου στις γυναικες που οι περιστασεις, τις οδηγουν σε πραξεις απογνωσης.

Μουσικοι Δημοτικης Εκπαιδευσης

Ο αγωνας εφερε τη νικη

Μετα απο 17 μερες δυναμικων κινητοποιησεων οι 62 συμβασιουχοι Μουσικοι της Δημοτικης εκπαιδευσης κερδισαν. Για 17 μερες ηταν στημενοι εξω απο το προεδρικο απο το πρωί μεχρι το βραδυ, μεσα στο κρυο και την βροχη με τα πανω και τα συνθηματα τους.

Στο τελος καταφεραν να κερδισουν τη μονιμοποιηση τους που για 11 ολοκληρα χρονια η κυβερνηση τους αρνιοταν. Η δυναμικοτητα και η αποφασιστηκοτητα που εδειξαν αναγκασαν την κυβερνηση να υποχωρησει και να εγκρινει σχεδιο υπηρεσιας.

Ο αγωνας των μουσικων εγινε σε μια περιοδο που καθοριζονταν απο το κλιμα που δημιουργησε η δηλωση της ηγεσιας της ΠΑΣΥΔΥ οτι δεν θα υποστηριξει και δεν θα δεχτει την ικανοποιηση αιτηματων σε προεκλογικη περιοδο. Παρ ολα αυτα οι μουσικοι εδωσαν με τον δυναμικο αγωνα τους και τη τελικη νικη τους την καλυτερη απαντηση στην ηγεσια της ΠΑΣΥΔΥ, για αυτη την αντεργατικη της σταση.

Η νικη των μουσικων ειναι πολυ σημαντικη, ιδιαιτερα αυτη τη στιγμη που ολες οι εργατικες καταχτησεις βρισκονται υπο απειλη απο την κυβερνηση και τους εργοδοτες. Εδειξε τον τροπο για να κερδιζονται οι αγωνες. Εδειξε οτι τιποτα δεν μας παραχωρειται χωρις αγωνα και οτι ο μονος αποτελεσματικος τροπος να υπερασπιστουμε τις καταχτησεις μας ειναι οι δυναμικοι αγωνες μας.

Αντεργατικη σταση της ΠΟΕΔ

Θλιβερη παραφωνια στην απεργια των Μουσικων ηταν η σταση της ηγεσιας της ΠΟΕΔ, της συντεχνιας των δασκαλων που απειλησε ακομα και με απεργια αν ικανοποιηθει το αιτημα των μουσικων για μονιμοποιηση, με το προσχημα οτι ταχα αυτο θα εχει σαν συνεπεια να μεινουν καποιοι δασκαλοι που θα αποφοιτησουν απο το πανεπιστημιο αδιοριστοι.

Η σταση της ηγεσιας της ΠΟΕΔ ειναι τελειως λαθεμενη, αντισυνδικαλιστικη και αντεργατικη. Προσπαθησε οχι μονο να στρεψει του φοιτητες του κλαδου δημοτικης εκπαιδευσης του πανεπιστημιου εναντιον των μουσικων αλλα χρησιμοποιησε και απαραδεχτες μεθοδους για να εμποδισει δασκαλους να εκφρασουν την συμπαρασταση τους στην απεργια των μουσικων. Παρολα αυτα πολλοι δασκαλοι εδειξαν με διαφορους τροπους την αλληλεγγυη τους στους μουσικους.

Αν υπαρχει κινδυνος να μεινουν δασκαλοι ανεργοι δεν φταινε οι μουσικοι που δουλευουν τοσα χρονια στα δημοτικα αλλα η αποφαση της κυβερνησης να αυξησει το οριο ηλικιας των παιδιων που θα μπουν φετος στην πρωτη δημοτικου κατα εξη μηνες. Αυτο σημαινει οτι θα μπουν στα δημοτικα 1500 παιδια λιγοτερα απο οτι υπολογιζονταν γι αυτο το χρονο και θα χρειαστουν 90 δασκαλοι λιγοτεροι.

Ο πραγματικος υπευθυνος, λοιπον για την πιθανη ανεργια δασκαλων ειναι η κυβερνηση που προσπαθει με τετοια μετρα να κανει «οικονομια». Η λιτοτητα και οι περικοπες στη Παιδεια που θυματοποιησαν για τοσα χρονια τους μουσικους απειλουν σημερα και τους δασκαλους και πανω απο ολα την ιδια τη μαθηση των παιδιων.

Η εισοδος των μουσικων και αλλων ειδικοτητων στα δημοτικα δεν στρεφεται εναντια στους δασκαλους. Αντιθετα τους βοηθα γιατι τους απαλλασει απο καθηκοντα στα οποια η εκπαιδευση που πηραν ειναι περιορισμενη, οπως μουσικη, γυμναστικη κλπ. Αυτο θα σημαινει οχι μονο καλυτερες συνθηκες εργασιας για τους δασκαλους αλλα και καλυτερη ποιοτητα εκπαιδευσης για τα παιδια.

Δαπανες για την Παιδεια

Αυτο που χρειαζονται σημερα οι δασκαλοι δεν ειναι ν'αρχισει να στρεφεται το ενα κομματι εναντια στο αλλο γιατι κανεναν δεν οφελει αυτο. Ο μονος κερδισμενος απο μια τετοια εξελιξη ειναι η κυβερνηση που ειναι και ο πραγματικος υπευθυνος για τα προβληματα στην εκπαιδευση.

Αυτο που χρειαζονται ειναι ν'αγωνιστουν ολοι μαζι, για μειωση του αριθμου των μαθητων στην ταξη, για μειωση του ωραριου των δασκαλων, για περισσοτερα και καλυτερα σχολεια για να μην αναγκαζονται να κανουν μαθημα σε παραγκες με τσιγκους οπως στην Αθηαινου. Ετσι οχι μονο οι δασκαλοι θα μπορουν να κανουν πιο ανθρωπινα και αποτελεσματικα τη δουλεια τους αλλα και τα παιδια θα μαθαινουν πιο ευκολα και χωρις να χρειαζεται να τους κανουν ξανα το μαθημα στο σπιτι οι γονιοι.

Ολ' αυτα βεβαια προϋποθετουν περισσοτερες δαπανες για την Παιδεια, κατι που η κυβερνηση δεν φαινεται να εχει ορεξη να κανει. Οι δικες της προτεραιοτητες ειναι αλλες, ειναι οι επιδοτησεις και οι φοροαπαλλαγες των βιομηχανων και των ξενοδοχων και οχι η μορφωση των παιδιων της εργατικης ταξης.

Γι αυτο χρειαζεται η συντονισμενη δραση ολων, των εκπαιδευτικων των γονιων και των μαθητων. Η νικη των μουσικων εδειξε οτι μονο με δυναμικες και αποφασιστικες κινητοποιησεις μπορουμε να κερδισουμε.

Αγγελικη Μιχαηλ

Η κυβερνηση κτυπα τους αναπηρους

Η πενταετια Κληριδη εφερε πολλα κτυπήματα στα κεκτημενα των εργαζομενων αλλα και αλλων ομαδων του πληθυσμου οπως τους αναπηρους.

Οι επιθεσεις αυτες ειναι σιγουρο οτι θα συνεχιστουν και τη νεα περιοδο αφου η αρχουσα ταξη που προσπαθει να φορτωσει την οικονομικη κριση στους εργαζομενους και φυσικα δεν εχει κανενα ενδοιασμο να επιβαλει περικοπες και στα λιγα δικαιωματα που εχουν κερδισει οι αναπηροι.

Σαν εργαζομενοι και αναπηροι πρεπει να υπερασπιστουμε τα δικαιωματα μας απεναντι στην κυβερνηση. Να εμπνευστουμε απο τις δυναμικες κινητοποιησεις των αγγλων αναπηρων που ειδαμε στην τηλεοραση, εναντια στις περικοπες της κυβερνησης του Μπλαιρ και να θυμηθουμε τις πορειες διαμαρτυριας που εκαμαν στην δεκαετια του '80 οι παραπληγικοι στο προεδρικο ζητωντας επιδοματα και δουλεια.

Πιο κατω δημοσιευουμε, συντομευμενη, επιστολη διαμαρτυριας που εστειλε στα ΜΜΕ ομαδα τετραπληγικων που διεκδικουν απο την κυβερνηση Κληριδη το δικαιωμα τους για μια αξιοπρεπη ζωη και πιο συγκεκριμενα το επιδομα φροντιστη.

Ειναι χαρακτηριστικο οτι απο ολες τις εφημεριδες στις οποιες σταληκε η επιστολη μονο η "Χαραυγη" το δημοσιευσε:

Ειμαστε μια ομαδα τετραπληγικων που εχουμε αισθανθει απο πρωτο χερι τα αποτελεσματα της πολιτικης της κυβερνησης στα ζητηματα κοινωνικης προνοιας.

Το βαρος για την φροντιδα μας το επωμιζεται συνηθως η οικογενεια αν υπαρχει, με τις αναλογες συνεπειες της εξαρτησης, που οδηγει η αναγκαστικη συνυπαρξη, στις σχεσεις των μελων της οικογενειας. Οι υπολοιποι επρεπε να ζησουν, πολλες φορες το υπολοιπο της ζωης τους, σε καποιο ιδρυμα.

Στις αρχες της δεκαετιας του 90, σαν αποτελεσμα των κινητοποιησεων των αναπηρων, αρχισε η παροχη ενος επιδοματος φροντιστη απο την τοτε κυβερνηση σε αναπηρους της δικης μας κατηγοριας. Το επιδομα φροντιστη εδωσε την δυνατοτητα, σε μερικους απο εμας, αφου συμπληρωνε τα αλλα εισοδηματα μας απο δουλεια ή αλλα επιδοματα, να εκμισθωσουμε ατομα για την δικη μας προσωπικη φροντιδα.

Μετα απο μια περιοδο πεντε-εξη χρονων η κυβερνηση Κληριδη προχωρησε στην αποκοπη του ανεπαρκους επιδοματος φροντιστη με διάφορα προσχηματα. Οπως οτι καποιος παντρευτηκε και η συζυγος του ειναι υποχρεωμενη με βαση το νομο για τα δημοσια βοηθηματα να τον φροντιζει. Ενας νομος αδικος, για το ζευγαρι με τον αναπηρο συζυγο, αφου πρεπει και οι δυο να αντεπεξελθουν στις επιπλεον δυσκολιες που εχουν να αντιμετωπισουν σαν οικογενεια πια. Το ιδιο ισχυει και για την περιπτωση γυναικας με ειδικες αναγκες, ο συζυγος ειναι υποχρεωμενος να την φροντιζει. Εχουμε δηλαδη εφαρμογη της ισοτητας στην αδικια!

Αλλος πηρε μια αυξηση μισθου στην δουλεια του και θεωρειται πια "υψηλομισθος" γι'αυτο και κοβεται το επιδομα.

Το επιδομα φροντιστη αποτελει για το αναπηρο ατομο αντισταθμισμα της αναπηριας του σε σχεση με ενα αρτιμελη παρομοιας εισοδηματικης κατηγοριας. Μολις ομως ο μισθος του αναπηρου ανεβει λ.χ. στις 600 λιρες το μηνα ενω συνεχιζει να εχει τις ιδιες αυξημενες ειδικες αναγκες, με την αποκοπη του επιδοματος φροντιστη οι απολαβες του μειωνονται στις 300 λιρες!

Το επιδομα φροντιστη ειναι 190 λιρες το μηνα. Τα πραγματικα ομως εξοδα ειναι πανω απο 300 λιρες μηνιαιως που περιλαμβανουν μισθο, κοινωνικες ασφαλησεις, αμυνα, τροφη και στεγη και ετησια αδεια.

Ακουσαμε τον προεδρο Κληριδη να επικαλειται την συνταξη της οικοκυρας σαν δειγμα της ευαισθησιας και του κοινωνικου εργου της κυβερνησης του. Ο κ.Κληριδης μπορει να ανακοινωνει στα καναλια διάφορες προσωπικες του "εισφορες" και να παινευεται για την φιλανθρωπια του αλλα την πολιτικη των περικοπων που ο ιδιος στυγνα εφαρμοζει καμια "φιλανθρωπια" δεν μπορει να την αντισταθμισει.

Ακουσαμε τον υπουργο οικονομικων Χ. Χριστοδουλου να μετρα τις οικιακες βοηθους μαζι με τα κινητα τηλεφωνα σαν δειχτη του βιωτικου επιπεδου των ελληνοκυπριων. Ο κ.Χριστοδουλου ξερει οτι οι οικιακες βοηθοι μπορει να ειναι δειγμα ευμαρειας για καποιους αλλα ειναι βασικη προϋποθεση για την στοιχειωδη ανθρωπινη διαβιωση των αναπηρων.

Η αξιοπρεπης διαβιωση ειναι δικαιωμα των αναπηρων και ειναι υποχρεωση του κρατους να κατοχυρωνει το δικαιωμα αυτο. Σαν αναπηροι αρνουμαστε να εξαρτωμαστε απο τις οικογενειες μας, ή την φιλανθρωπια ή να ριχνομαστε σε ιδρυματα.

Απαιτουμε την αμεση ανακληση της διακοπης του επιδοματος φροντιστη και ακομα την αυξηση του ωστε περα απο την μισθοδοσια να καλυπτει την διαμονη, την διατροφη και την κοινωνικη ασφαλιση του φροντιστη που σημερα επιβαρυνεται ο αναπηρος.

Ομαδα Αναπηρων

εργατικη δημοκρατια

Παλευουμε για

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορει να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παιρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» ή «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορει να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ μετα την επικρατηση του σταλινισμου, της Κινας και των αλλων ανατολικων χωρων ειναι κρατικοι καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο ειναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ώς τη Σεουλ και απο το Λονδινο ώς το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμου, ρατσισμου ή σεξιστικων διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικης μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιωμα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορει να απολευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη ειναι απαραιτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορει να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ

Η αληθεια ξεπερνα την ταινια

Αυτες τις μερες παιζεται στους κινηματογραφους η χολιγουντιανη υπερπαραγωγη «Τιτανικος». Η ταινια, ενα φαντασμαγορικο θεαμα, με φοντο το ναυαγιο του Τιτανικου, περιγραφει τη σχεση αναμεσα σε μια αριστοκρατισσα επιβατιδα της πρωτης θεσης και ενα φτωχο μεταναστη της τριτης θεσης. Απο τη μια, τον κοσμο της χλιδης, των επιβατων της πρωτης θεσης και απο την αλλη τους φτωχους της τριτης που ταξιδευουν για να βρουν τη «γη της επαγγελιας».

Οι Φαινανσιαλ Ταιμς εγραψαν για την ταινια οτι προβαλλει συνηθισμενα «ταξικα κλισε», τα στερεοτυπα των πλουσιων και των φτωχων. Αυτα που δειχνει η ταινια, οχι μονο δεν ειναι «κλισε», αλλα αντιθετα ειναι λιγα μπροστα στην πραγματικη ιστορια του «Τιτανικου».

Στα ναυαγια εχουν προτεραιοτητα οι γυναικες και τα παιδια. Στον Τιτανικο οι πρωτοι που μπηκαν στις βαρκες ηταν οι πλουσιοι: Σωθηκαν το 61% της πρωτης θεσης, το 36% της δευτερης και το 23% της τριτης που ηταν και η πολυπληθεστερη. 53 παιδια απο την τριτη θεση πνιγηκαν και κανενα απο την πρωτη και την δευτερη.

Ο Τιτανικος βουλιαξε στο παρθενικο του ταξιδι στις 14 Απριλιου του 1912 οταν συγκρουστηκε με ενα παγοβουνο. Στο ναυαγιο, ενα απο τα μεγαλυτερα στην ιστορια, εχασαν τη ζωη τους 1502 ανθρωποι. Την εποχη που εγινε, αλλα ακομα και τωρα, το ναυαγιο θεωρηθηκε σαν μια απαντηση της «φυσης» για την «υπεροψια» των ανθρωπων, οτι εφτιαξαν το «αβυθιστο» πλοιο. Ολα αυτα ανηκουν στη σφαιρα της φαντασιας.

Ανταγωνισμοι

Το πρωτο μισο του 20ου αιωνα σημαδευτηκε απο πολυ μεγαλους ανταγωνισμους αναμεσα στις ναυτιλιακες εταιρειες. Ο Τιτανικος ανηκε στην εταιρεια «Γουαιτ Σταρ» και ηταν το μεγαλυτερο πλοιο της εποχης του με 11 πατωματα και μηκος περιπου 250 μετρα. Οι εταιρειες κατασκευαζαν ολοενα και μεγαλυτερα πλοια για να εξυπηρετησουν τους πλουσιους επιβατες που ηθελαν να διασχισουν τον Ατλαντικο με πολυτελεια. Μια σουιτα στον Τιτανικο κοστιζε 817 λιρες, μια ολοκληρη περιουσια για εκεινη την εποχη. Μαζι τους ταξιδευαν και χιλιαδες ανθρωποι που πηγαιναν στην Αμερικη για να ξεφυγουν απο τη φτωχεια πληρωνοντας 3 λιρες για τα χαμηλοτερα πατωματα της τριτης θεσης ή το καταστρωμα.

Η πραγματικη αιτια για το ναυαγιο ηταν οι ανταγωνισμοι αναμεσα σε δυο βασικες εταιρειες της «Γουαιτ Σταρ» και την «Κιουνραντ», που επιδιωκαν το πιο γρηγορο και πολυτελες ταξιδι, χωρις να ενδιαφερονται για την ασφαλεια. Ο Τιτανικος ναυαγησε πλεοντας με τις μηχανες στο φουλ σε περιοχη γεματη με παγοβουνα, κοντα στον Αρκτικο κυκλο, κερδιζοντας χρονο για να κανει την διαδρομη πιο γρηγορα απο το πλοιο της «Κιουνραντ».

Οι ειδοποιησεις απο αλλα πλοια οτι υπαρχουν παγοβουνα αγνοηθηκαν και το πλοιο συνεχισε να πλεει με μαξιμουμ ταχυτητα. Εξαιτιας της μεγαλης ταχυτητας η συγκρουση ηταν σφοδρη και οι καταστροφες ηταν τεραστιες.

Στο πλοιο δεν υπηρχαν τζαμια για τους ανθρωπους που δουλεια τους ηταν να εντοπιζουν παγοβουνα με αποτελεσμα, κατι που φαινεται και στο φιλμ, να αντιληφθουν τελευταια στιγμη το παγοβουνο.

Το χειροτερο ομως ηταν οτι οι βαρκες εφταναν για 1.178 ανθρωπους ενω στο πλοιο επεβαιναν 2.232. Η εταιρεια θα μπορουσε να βαλει και αλλες βαρκες αλλα δεν το εκανε γιατι «θα ηταν πολυ μεγαλο το κοστος». Αντιθετα, τα κερδη της «Γουαιτ Σταρ» το 1912 ηταν κολοσιαια. Μετα απο δυο ερευνες για τα αιτια του ναυαγιου δεν βρεθηκε «κανεις ενοχος» και η εταιρεια δεν τιμωρηθηκε ποτε.

Βαρκες για πλουσιους

Οι περιγραφες ειναι εφιαλτικες.

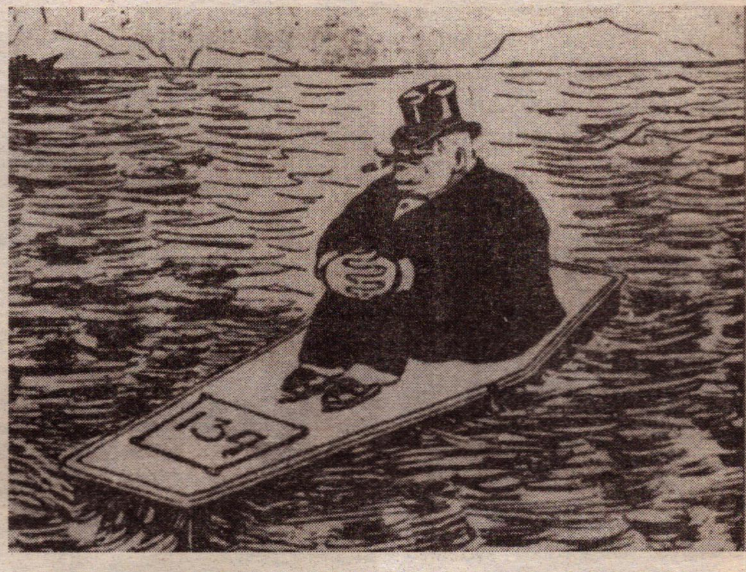

Αυτο το σκιτσο δημοσιευσε μετα το ναυαγιο η εργατικη εφημεριδα Ντεϊλι Χεραλαντ σχολιαζοντας το γεγονος οτι 134 γυναικες της τριτης θεσης πνιγηκαν την ωρα που οι βαρκες εφευγαν μισοαδειες με τους πλουσιους αντρες της πρωτης θεσης

Οι ταξιδιωτες στην τριτη θεση δεν ειχαν πληροφορηθει οτι το πλοιο βουλιαζει για μιαμιση ωρα! Οι υπευθυνοι εδιωχναν τους φτωχους επιβατες του καταστρωματος, για να γεμισουν τις βαρκες με την «πρωτη θεση». Καμμια βαρκα δεν κατεβαινε στα χαμηλα πατωματα, ενω οπλισμενοι αξιωματικοι εμποδιζαν τον κοσμο να φυγει απο την τριτη θεση, κλειδωνοντας πολλους μεσα.

Την ιδια στιγμη οι επιβατες της πρωτης θεσης ειχαν προτεραιοτητα. Πεντε απο αυτους πηραν μαζι και τα σκυλια τους αρνουμενοι να δωσους το χωρο για ανθρωπους. Δυο απο τους πιο πλουσιους επιβατες, ενας Λορδος και η γυναικα του, πληρωσαν για μια βαρκα και μεσα στις απελπισμενες κραυγες εκεινων που προσπαθουσαν να σωθουν, εφυγαν με την βαρκα μισογεματη και απαγορευσαν να γυρισει πισω η «βαρκα τους» για να παρει κα αλλους. Την τυχη των φτωχων ειχαν και οι «ξενοι», μελη του πληρωματος. Μερικες «κυριες» της πρωτης θεσης πεταξαν εξω απο την βαρκα ενα Κινεζο για να κανουν χωρο για ενα λευκο και ενας γνωστος επιβατης της πρωτης θεσης αρνηθηκε να σωσει ενα Γιαπωνεζο που πνιγοταν «γιατι υπαρχουν αλλοι καλυτεροι να σωσουμε απο Γιαπωνεζους».

Απεργια

Την εποχη που εγινε το ναυαγιο εφημεριδες και καπιταλιστες εχυσαν κροκοδειλια δακρυα για «θεληµα Θεου». Μονο η «Ντειλι Χεραλντ», η εφημεριδα των εργατων κατηγγειλε την εταιρεια οτι θυσιασε τις ζωες 1500 ανθρωπων για «μια πιο γρηγορη διαδρομη», φερνοντας στο φως και την προτεραιοτητα στη διασωση των «ανωτερων ταξεων». Το συνδικατο των ναυτεργατων οργανωσε απεργια στο «Ολυμπικ» αδελφο πλοιο του Τιτανικου ζητωντας να μπουν και αλλες βαρκες. Ο πλοιαρχος τους κατηγορησε για δειλια και ανταρσια, αλλα μια εβδομαδα αργοτερα η εταιρεια αναγκαστηκε να υποχωρησει.

Το ναυαγιο του Τιτανικου δεν ειναι μονο μια ιστορια του παρελθοντος, ακομα περισσοτερο απλα μια ταινια. Ειναι ενα σεναριο που το βλεπουμε να επαναλαμβανεται, ξανα και ξανα, με θυματα τους απλους ανθρωπους και κερδισμενους τους καπιταλιστες.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Πυρηνας Κεντρου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

4/3: Η επαναστατικη εφημεριδα

11/: Η απελευθερωση των γυναικων και η παλη για το σοσιαλισμο

18/3: 25 Μαρτιου: Εθνικη ή κοινωνικη επανασταση;

24/3: Η μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

Πυρηνας Καϊμακλιου

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 8:00μμ

3/3: Οι αλλαγες στην εργατικη ταξη

10/3: Που οδηγει η Σοσιαλδημοκρατια;

17/3: 25 Μαρτιου: εθνικη ή κοινωνικη επανασταση;

24/3: Τι λενε οι σοσιαλιστες για τη λυση του κυπριακου

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, καθε Τριτη, οδος Πτολεμαϊδας 8:30μ.μ.

3/3: Εχουν δικαιωματα τα ζωα;

10/3:Η απελευθερωση των γυναικων και η παλη για το σοσιαλισμο

17/3: Η επαναστατικη εφημεριδα

24/3: Η μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

Πυρηνας Λυκαβηττου

Συνεδριαζει στη Λορδου Βυρωνος 8 στις 8:00μ.μ.

5/3: Τι ειναι ο ρεφορμισμος;

11/3: Επαναστατικη εφημεριδα

18/3: Η μελλοντικη σοσιαλιστικη κοινωνια

25/3: Ποιος ο ρολος του ΟΗΕ

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9 η ωρα 8 μ.μ. τηλ 747665

6/3: Ειναι τα ΜΜΕ παντοδυναμα;

13/3: Ο πυρηνας συμμετεχει στη Συνδιασκεψη '98

20/3: Τι ειναι ο ρεφορμσιμος

27/3: 25 Μαρτιου: εθνικη ή κοινωνικη επανασταση;

εργατικη δημοκρατια

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα

της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»

Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.

Τ.Κ. 7280, Λευκωσια

Fax - τηλ. 02-349770

Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιομαμιτης

εργατικη δημοκρατια

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £7 - Εξωτερικου £12

ΟΝΟΜΑ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

50 χρονια απο την απεργια των μεταλλωρυχων το 1948

«Οι 124 μερες που συγκλονισαν την Κυπρο»

Κλεινουν φετος 50 χρονια απο την μεγαλη απεργια των 2000 μεταλλωρυχων του Μαυροβουνιου και του Ξερου το 1948, που κρατησε «124 μερες που συγκλονισαν την Κυπρο» οπως ελεγε σχετικο βιβλιαρακι που κυκλοφορησε τοτε η ΠΕΟ.

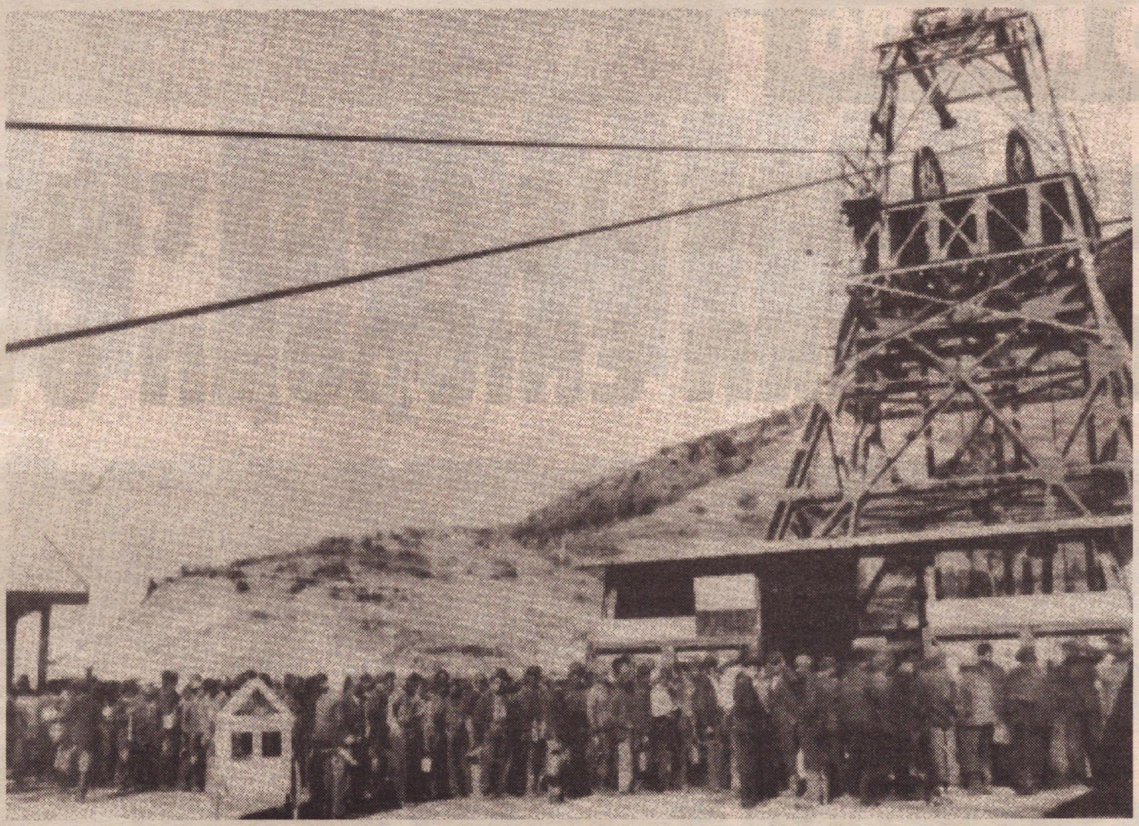

Η απεργια εκεινη ηταν ισως ο ηρωϊκοτερος αγωνας της εργατικης ταξης στην Κυπρο εναντια στ' αφεντικα, την αποικιοκρατια και τα ντοπια στηριγματα της. Εγινε το κεντρικο ζητημα για ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου, Ελληνες και Τουρκους.

Παρα την τελικη καταληξη της απεργιας αποτελει ενα φωτεινο παραδειγμα για την εργατικη ταξη και τους αγωνες της σημερα. Ανεδειξε ολα εκεινα τα στοιχεια που χρειαζεται να ξαναθυμηθει και να βαλει μπροστα η εργατικη ταξη σημερα για να αντιμετωπισει τις επιθεσεις των αφεντικων και της κυβερνησης τους - τη συλλογικη οργανωση της απεργιας απο τους ιδιους τους απεργους, τη συμπαρασταση και αλληλεγγυη απο την υπολοιπη εργατικη ταξη, τις απεργιακες φρουρες, το μαζεμα λεφτων και η δημιουργια απεργιακου ταμειου για τις οικογενειες των απεργων.

Η αρχη της απεργιας

Τα αιτηματα της απεργιας ηταν αυξησεις στους μισθους, το οκταωρο και καλυτερες συνθηκες εργασιας. Η Εταιρεια αρνηθηκε να τα συζητησει και η απεργια αρχισε στις 12 του Γεναρη.

Απο την αρχη της απεργιας υπηρχε μαζικη συμμετοχη και ενθουσιασμος. Μαζικες συγκεντρωσεις και συνελευσεις των απεργων στις οποιες επαιρναν μερος και οι γυναικες και τα παιδια τους. Μαχητικες πορειες στην περιοχη των μεταλλειων, τα γυρω χωρια και τις πολεις. Συγκρουσεις με την αστυνομια και τους απεργοσπαστες.

Απεργοι τραβιονταν καθε μερα στα κρατητηρια και τα δικαστηρια του αποικιακου καθεστωτος. Πανω απο εκατο πενηντα απεργοι, ανάμεσα τους πολλες γυναικες, καταδικαστηκαν σε φυλακισεις απο 2 μηνες μεχρι 2 χρονια ή με χρηματικα προστιμα για την συμμετοχη τους σε «παρανομες» πορειες και συγκεντρωσεις.

Ενα φανταστικο κυμα συμπαραστασης απο ολοκληρη την εργατικη ταξη της Κυπρου εκδηλωθηκε προς τους απεργους. Τα παιδια εσπαζαν τους κουμπαραδες τους για να δωσουν τα ελαχιστα γροσια που ειχαν για τους μεταλλωρυχους και τις οικογενειες τους. Κατα τη διαρκεια του αγωνα η οικονομικη ενισχυση εφτασε στο υψος των 40,000 λιρων, ενα πρωτοφανες ποσο για την εποχη, που σε σημερινες τιμες σημαινει περισσοτερα απο εναμιση εκατομμυριο λιρες.

Στις 12 του Φλεβαρη καλειται παναπεργια σε ολοκληρη την Κυπρο, ενω οργανωνονται μαζικα συλλαλητηρια στις πολεις. Συνδεσμοι, οργανωσεις, δημοτικα συμβουλια πολεων, στελουν μηνυματα συμπαραστασης. Ο ενθουσιασμος ειναι απεριγραπτος.

Απεριγραπτη ομως ειναι και η σκληροτητα που εδειξε η Εταιρεια. Εκοψε το ενα ποτηρι γαλα που εδινε στα παιδια των μεταλλωρυχων, ενω πεταξε εξω απο το νοσοκομειο της Πενταγυιας οσους μεταλλωρυχους μπορουσαν να περπατησουν. Οι γιατροι της Εταιρειας αρνουνται να περιθαλψουν απεργους ή τις οικογενειες τους.

Προθυμοι συμπαραστατες της Εταιρειας, η Εθναρχια. Ο αρχιεπισκοπος Μακαριος Β΄με εγκειклιο του καλουσε τους απεργους να τερματισουν την απεργια. Βρωμικο και αντιδραστικο ρολο επαιξε και η ΣΕΚ, που ιδρυθηκε σαν εργοδοτικη και απεργοσπαστικη συντεχνια. Οι ηγετες της γυριζαν τα γυρω χωρια για να βρουν απεργοσπαστες για την Εταιρεια.

Στοχος της Εθναρχιας και της ντοπιας πλουτοκρατιας ηταν να περιορισουν την επορροη της αριστερας μεσα στο εργατικο κινημα και να αποτρεψουν με καθε θυσια την εμφανιση ενος κινηματος που οχι μονο θα μπορουσε να παρει την ηγεσια του εθνικοαπελευθερωτικου αγωνα αλλα να στραφει και εναντια τους. Ετσι βρεθηκαν στο ιδια χαρακωμα με τους αποικιοκρατες.

Η κορυφωση της απεργιας

Η κορυφωση του αγωνα ερχεται στις 3 του Μαρτη οταν η αστυνομια για να προστατεψει τους απεργοσπαστες της εταιρειας πυροβολησε τους απεργους. Εγινε πραγματικη μαχη με αποτελεσμα να τραυματιστουν 8 απεργοι, 5 Τουρκοι και 3 Ελληνες, οχτω αστυνομικοι και τεσσερεις απεργοσπαστες.

Την ιδια μερα οργανωθηκαν μεγαλες συγκεντρωσεις και συλλαλητηρια στο Μαυροβουνι και το Ξερο ενω το βραδυ οργανωθηκαν μαζικες συγκεντρωσεις διαμαρτυριας στα οικηματα της ΠΕΟ. Στη Λευκωσια πηραν μερος 8 χιλιαδες ατομα.

Η ΠΕΟ και η Κ.Τ.Ι.Β.Κ. (τουρκοκυπριακη συντεχνια) καλουν νεα 24 ωρη παναπεργια για τις 6 του Μαρτη. Η συμμετοχη ειναι φανταστικη. Οργανωνονται Συλλαλητηρια και πορειες σε ολες τις πολεις της Κυπρου με συνθηματα «*κατω τα οπλα που κτυπουν πεινασμενους απεργους*», «*Ελληνες και Τουρκοι, σηκωστε πιο ψηλα την σημαια της ενοτητας της εργατικης ταξης*». Οι κινητοποιησεις της 6ης του Μαρτη ισως να ηταν οι μεγαλυτερες εργατικες κινητοποιησεις που εγιναν ποτε στη Κυπρο.

Η εταιρεια με την αστυνομια απαντουν με νεες προκλησεις και στις 8 του Μαρτη πυροβολουν εναντιον των απεργων που προσπαθουν να εμποδισουν απεργοσπαστες να ξεφορτωσουν ξυλεια απο πλοιο στο λιμανι του Ξερου («η μαχη του πλοιου» οπως ονομαστηκε). Εξη απεργοι τραυματιζονται, ενας απο αυτους σοβαρα.

Αυτη η νεα επιθεση προκαλει νεο ξεσπασμα εργατικης αγανακτησης. Γραφει ο Παντελης Βαρναβα στο βιβλιο του, Ενας μεταλλωρυχος θυμαται: «*Με το ακουσμα της ειδησης για τα γεγονοντα του Ξερου, ολοι οι εργατες της Λευκωσιας πεταξαν τα εργαλεια και κατεβηκαν στις συντεχνιες τους. Εκνευρισμενος και καταγανακτισμενος ο λαος της Πρωτευουσας κινειται στους δρομους και διερωταται.. ποσο θα συνεχιζεται η εγκληματικη αυτη σταση της αντιδρασης... Στις τρεις το απογευμα δεκα χιλιαδες εργατες της Λευκωσιας, βρισκονται συγκεντρωμενοι στο Συντεχνιακο οικημα και ακουνε τις πρωτες εκθεσεις απο το Ξερο. Η αγανακτηση των συγκεντρωμενων και η συμπαθεια τους προς τους απεργους δυσκολα μπορουν να περιγραφουν. Χιλιαδες εργατες σηκωναν τις γροθιες τους και αναθεματιζαν τον ιμπεριαλισμο που ειναι ο κυριος ενοχος για να δολοφονουνται τα παιδια του Κυπριακου λαου.*»

Εξεγερση

Αυτο ηταν το κρισιμο σημειο στην απεργια. Η ανοιχτη και προκλητικη επιθεση της αστυνομιας δεν μπορουσε να αντιμετωπιστει πλεον παρα με την γενικευση του αγωνα. Ηταν καθαρο πια για την εργατικη ταξη οτι αντιπαλος της δεν ηταν μονο η εταιρεια αλλα και το αποικιακο καθεστως. Απο δω και περα ο αγωνας των μεταλλωρυχων δεν μπορουσε να βρει δικαιωση παρα μονο σαν μερος ενος γενικοτερου κινηματος που διεκδικει πια οχι μονο οικονομικα αιτηματα αλλα και δημοκρατικα δικαιωματα και πολιτικες ελευθεριες. Ηταν η ωρα της πολιτικης Γενικης Απεργιας που οδηγει στην εξεγερση και διεκδικει την εθνικη απελευθερωση και τον σοσιαλισμο. Ηταν η ευκαιρια να δοκιμασει η εργατικη ταξη να κανει πραγματικοτητα το οραμα των πρωτων Κυπριων κομμουνιστων για «σοβιετικη σοσιαλιστικη δημοκρατια της Κυπρου».

Η στιγμη ηταν καταλληλη. Η εργατικη αγανακτηση και τα αντιιμπεριαλιστικα αισθηματα ηταν στο αποκορυφωμα τους. Η αγωνιστικη διαθεση ξεπερνουσε καθε προηγουμενο. Ο πολυμηνος αγωνας και η φανταστικη αλληλεγγυη προς τους απεργους εξασφαλιζε την εμπειρια της οργανωσης σε παγκυπρια κλιμακα.

Η απεργοσπαστικη αντιδραστικη σταση της Εθναρχιας και της ντοπιας πλουτοκρατιας εδινε μια εξαιρετικη ευκαιρια στην αριστερα να δειξει το βρωμικο ρολο τους. Να δειξει οτι για να διατηρησουν την προνομιακη τους θεση δεν δισταζαν να συνεργαστουν με τους αποικιοκρατες και οτι δεν μπρουσαν να κανουν με συνεπεια κανενα απελευθερωτικο αγωνα.

Διπλα σε αυτα υπηρχε η ενοτητα των ελληνων και τουρκων εργατων. Ποτε αλλοτε στην ιστορια τους δεν ειχαν βρεθει τοσο κοντα οι ελληνες και τουρκοι εργατες της Κυπρου.

Αλλα και η διεθνης συγκυρια ηταν θετικη. Στην Ελλαδα η αρχουσα ταξη με τους Αγλοαμερικανους συμμαχους της δεν ειχε ακομα καταφερει να νικησει τον Δημοκρατικο Στρατο. Στη διπλανη Γιουγκοσλαβια το κινημα του Τιτο ειχε δημιουργησει κατασταση ασταθειας στη περιοχη. Η ιδια η βρεττανικη αυτοκρατορια κλονιζονταν και υποχρεονονταν να αρχισει να εγκαταλειπει αποικιες οπως την Ινδια. Τα κινηματα στη Μεση Ανατολη βρισκονταν σε αναβρασμο.

Το κλεισιμο της απεργιας

Δυστυχως η εργατικη αγανακτηση εμεινε ανεκμεταλευτη και η ηγεσια των συντεχνιων ουσιαστικα εψαχνε πια τροπους για να κλεισει την απεργια. Η απεργια εκλεισε στις 16 του Μαη.

Αυτα που κερδηθηκαν, ηταν τοσο λιγα που με κανενα τροπο δεν θα μπορουσαν να χαρακτηριστουν σαν νικη. Αντιθετα το κοστος ηταν πολυ μεγαλο. Δεχτηκαν να χασουν τη δουλεια τους πανω απο 150 απεργοι που ειχαν καταδικαστει απο δικαστηρια και δεχτηκαν να περασουν απο «δικη» της εταιρειας αλλοι 120 για να αποφασισει αν θα τους προσλαβει. Απο αυτους πηρε μονο 10. Ακομα οι συντεχνιες δεν εγιναν δεχτες απο την Εταιρεια και η ΠΕΟ λειτουργουσε μεσα στους μεταλλωρυχους της ΚΜΕ σε ημιπαρανομη κατασταση μεχρι το 1975 που εκλεισε η εταιρεια.

Το ΑΚΕΛ και η ΠΕΟ ακολουθησαν τον δρομο του συμβιβασμου και οχι της εξεγερσης. Αυτο ωφειλονταν πρωτα και κυρια στην πολιτικη της ταξικης συνεργασιας και της θεωριας των σταδιων που υιοθετησαν ολα τα κομμουνιστικα κομματα μετα την επικρατηση του σταλινισμου στην ΕΣΣΔ. Μια πολιτικη που επεβαλλε στο ΑΚΕΛ συνεργασια με την ντοπια αρχουσα ταξη με στοχο τις διαφορες συμμαχιες που εξυπηρετουσαν την ΕΣΣΔ.

Η πολιτικη της ταξικης συνεργασιας δεν επετρεπε στο ΑΚΕΛ να φτασει σε ολοκληρωτικη ρηξη με την ντοπια αρχουσα ταξη ακομα και με την Εθναρχια. Αυτους, που αποδειχτηκαν οι μεγαλυτεροι εχθροι της απεργιας, ηταν που καλουσε απο το 1944 μεχρι την ανεξαρτησια σε κοινο αγωνα για την Ενωση.

Η εργατικη ταξη της Κυπρου εχασε καποιες μεγαλες ευκαιριες για να φτασει στην εξεγερση. Κατι που θα ανοιγε νεες προοπτικες οχι μονο για την εργατικη ταξη στη Κυπρο αλλα και στο εργατικο κινημα της γυρο περιοχης, την Ελλαδα, την Τουρκια ακομα και την Μ. Ανατολη.

Χαθηκαν ομως μονο καποιες μαχες. Ο πολεμος συνεχιζεται. Ευκαιριες θα υπαρξουν και αλλες. Πρεπει να κρατησουμε και να εξοπλιστουμε με αυτες τις εμπειριες για να μπορεσουμε τις επομενες ευκαιριες τις επομενες μαχες να τις κερδισει η εργατικη ταξη, να τις κερδισει ο διεθνισμος και η σοσιαλιστικη επανασταση.

Δημητρα Χριστοδουλου

εργατικη δημοκρατια

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ ΠΕΡΣΙΚΟ ΚΟΛΠΟ

Ενα απο τα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα των βομβαρδισμών στον πόλεμο του 1991

Κινητοποιήσεις ενάντια στην ιμπεριαλιστική επιδρομη στο ΙΡΑΚ

Μετά την επίσκεψη του ΓΓ του ΟΗΕ στην Βαγδάτη φαίνεται να έχει απομακρυνθεί πρός το παρόν ο κίνδυνος αμερικανικής επίθεσης ενάντια στο Ιρακ. Ωστόσο οι ΗΠΑ έχουν συγκεντρώσει μια μεγάλη αρμάδα πολεμικών πλοίων, αεροπλανοφόρα, πυραυλοφόρα και την ίδια στιγμή έχουν μεταφέρει ενισχύσεις στις βάσεις τους στην περιοχή.

Το σκηνικό θυμίζει έντονα το 1991 και το ξέσπασμα του πρώτου πολέμου στον Κόλπο. Οτι σύντομα θα έχουμε νέα κρίση είναι σίγουρο. Αυτό που δεν είναι σίγουρο είναι το πότε ακριβώς θα ξεσπάσει. Ισως σε μερικές μερές ή και βδομάδες.

Οπως και το 1991 κι'αυτή η επιδρομή έχει για στόχο να επιβεβαιώσει τον ρόλο των ΗΠΑ σαν κυρίαρχης δύναμης και ιδιαίτερα στην πιο πλούσια σε πετρελαια περιοχή του κόσμου. Αν πρίν από 7 χρόνια το αιματοκύλισμα γινόταν για τα πετρέλαια της Μέσης Ανατολής σήμερα γίνεται και για τον έλεγχο του δρόμου των πετρελαίων του Καυκάσου. Το μέγεθος των συμφερώντων είναι τόσο μεγάλο που ο Κλίντον δεν θα διστάσει να προχωρήσει ακόμα και μόνος του στο βομβαρδισμό του Ιρακ.

Υποκρισία

Ισχυρίζονται οι ηγέτες της δύσης ότι η στρατιωτική επέμβαση είναι αναγκαία επειδή το καθεστώς του Σάνταμ Χουσέϊν κρύβει χημικά και βιολογικά όπλα και έχει την δυνατότητα να κατασκευάσει πυρηνικές βόμβες. Μας λένε ότι ο Σάνταμ Χουσέϊν παραβιάζει τα ψηφίσματα του ΟΗΕ και γι΄αυτό πρέπει να τιμωρηθεί.

Ομως οι χειρότεροι παραβάτες των ψηφισμάτων του ΟΗΕ είναι οι σύμμαχοι των ΗΠΑ και της Βρετανίας. Παρά τα ψηφίσματα του ΟΗΕ το Ισραήλ κατέχει μέρος του Λιβάνου και συνεχίζει τον εποικισμό της Δυτικής Οχθης. Το καθεστώς της Ινδονησίας έχει εξοντώσει το ένα τρίτο του πληθυσμού του Ανατολικού Τιμόρ που κατέχει από το 1975 παραβιάζοντας τά ψηφίσματα του ΟΗΕ. Κανένα μέτρο δεν πάρθηκε ενάντια στούς παραβάτες για αποκατάσταση της δικαιοσύνης.

Οι ΗΠΑ και η Βρετανια έχουν τεράστια αποθέματα από χημικά και βιολογικά όπλα και είναι πρωτοπόροι στην ανάπτυξη τους. Κατέχουν αρκετές πυρηνικές βόμβες για να καταστρέψουν ολόκληρο τον πλανήτη πολλές φόρες. Η ιστορία δείχνει ότι οι κυβερνήσεις τους δεν δίστασαν να τα χρησιμοποιήσουν. Η Βρετανία στον Α' παγκόσμιο πόλεμο και ενάντια στο Ιρακ την δεκετία του 1920 χρησιμοποίησε χημικά όπλα και η ΗΠΑ πυρηνικές βόμβες ενάντια στην Ιαπωνία κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο καί χημικά στο πόλεμο ενάντια στο Βιετνάμ.

Η δυνατότητα του Σάνταμ να κατασκεύαζει χημικά και βιολογικά όπλα δημιουργήθηκε με την βοήθεια των δυτικών κυβερνήσεων και η χρήση τους έγινε με τις ευλογίες τους στο δεκαετή πόλεμο του ενάντια στο Ιράν.

Μετά τη χρήση ενάντια στα ιρανικά στρατεύματα το ίδιο έκαμε ενάντια στους κούρδους αμάχους στην πόλη της Halabja. Μπροστά σ'αυτά τα εγκλήματα οι ηγέτες της δύσης έκλεισαν τα μάτια.

Πυρηνικά

Υπάρχουν πολύ πίο θανατηφόρα όπλα μαζικής καταστροφής στην Μέση Ανατολή, οι πυρηνικές βόμβες και οι πυραύλοι που τις μεταφέρουν.

Τα τρομερά αυτά όπλα δεν βρίσκονται στα χέρια του Σάνταμ αλλά στις βρετανικές βάσεις στην Κύπρο καί στην αρμάδα των πολεμικών πλοίων που συγκεντρώνει στον Κόλπο η Αμερική. Υπάρχουν τα πυρηνικά όπλα που κατέχει και κατασκευάζει το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ.

Το Ισραήλ έχει πυρηνικές βόμβες στραμμένες πρός κάθε αραβική πρωτεύουσα στην περιοχή καί ένα δεξιό φανατικό πρωθυπουργό όπως τον Νετανιάχου με το δάκτυλο στο κουμπί. Για τους δυτικούς που φωνάζουν ενάντια στον Σάνταμ δεν τρέχει τίποτα.

Στην διάρκεια του τελευταίου πολέμου το 1991 οι δυτικές δυνάμεις είχαν 1,200 πυρηνικές κεφαλές στραμμένες ενάντια στο Ιράκ. Σήμερα ο πυρηνικός εφιάλτης μπορεί να γίνει πραγματικότητα.

Δυσκολίες στο συνασπισμό

Τα πράγματα σήμερα δεν είναι τόσο εύκολα για τον Κλίντον όσο και το 91. Πρίν από 7 χρόνια οι ΗΠΑ μπορούσαν να ισχυριστούν ότι ήταν επικεφαλής ενός συνασπισμού 21 χωρών και ότι είχαν τις ευλογίες του ΟΗΕ για το μακελείο που έκαμαν στον Κόλπο.

Σήμερα με μεγάλη δυσκολία μπορούν να κερδίσουν την υποστήριξη ακόμα και από την χώρα που υποτείθεται ότι κινδυνεύει περισσότερο από τον Σάνταμ, το σεϊχάτο του Κουβέϊτ. Τα φιλικά προς τις ΗΠΑ αραβικά καθεστώτα τρέμουν την αντίδραση των λαών τους από μία φανερή συμμαχία με την χώρα που στηρίζει μία καθαρά επιθετική κυβέρνηση στο Ισραήλ.

Οι αμερικάνοι στρατιωτικοί έχουν καθαρό ότι η ματοβαμένη "νίκη" του '91 στις ερήμους του νοτίου Ιράκ θα είναι πολύ δύσκολο να επαναληφθεί σ'ενα πόλεμο κοντά σε πόλεις με στρατεύματα πεζικού. Θυμούνται πολύ καλά ότι μιά μεγάλη αμερικανική δύναμη ταπεινώθηκε από άτακτους ένοπλους στην Σομαλία το 1993.

Ο πόλεμος του 91 δεν ήταν ούτε "εύκολος" ούτε έγινε όπως ισχυρίζονταν με "χειρουργική" ακρίβεια. Η πραγματικότητα ήταν πολύ διαφορετική παρά τους ισχυρισμούς στα μέσα και τις ελεγχόμενες εικόνες που μετέδιδαν.

Σήμερα οι αμερικάνοι στρατιωτικοί παραδέχονται ότι μόνο 7% από τις βόμβες πού έριξαν ήταν "έξυπνες" βόμβες κατευθυνόμενες ενάντια σε στρατιωτικούς στόχους. Και ακόμα ότι 70% των βομβών δεν πέτυχαν τον στόχο τους.

Η πραγματικότητα άφησε άφωνους τους θεατές σ'όλο τον πλανήτη όταν αποκαλύφθηκε ο βομβαρδισμός καταφυγίου αμάχων στην Βαγδάτη και εικόνες με τα απανθρακωμένα πτώματα εκατοντάδων γυναίκων και παιδιών έκαμαν τον γύρο του κόσμου.

Κανένας σύμμαχος των ΗΠΑ, ακόμα και τα πίο στυγνά αραβικά καθεστώτα δεν θα αντέξει τον θυμό του δικού του λαού μπροστά σε παρόμοια σφαγή.

Η κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας το '91 έδωσε κάθε διευκόλυνση στίς δυνάμεις της επέμβασης. Σήμερα με την ανοχή της οι βρετταvικές βάσεις έχουν μετατραπεί ξανά σε πυρητιδαποθήκη που απειλεί το ΙΡΑΚ. Οι απλοί ελληνοκύπριοι δέν έχουν κανένα συμφέρον από το αιματοκύλισμα του λαού του Ιρακ. Γι αυτό χρειάζεται να κινητοποίηθουμε ενάντια στις βάσεις και να απαιτήσουμε το οριστικό κλείσιμο τους.

Για 7 χρόνια οι δυτικές δυνάμεις έχουν ζώσει με ένα κλοιό θανάτου τον λαό του Ιρακ. Το οικονομικό εμπάργκο που έχουν επιβάλει με τις ευλογίες του ΟΗΕ σκοτώνει απλούς ιρακινούς με την ίδια βαναυσότητα που το κάνει καί το αιμοσταγές καθεστώς του Σάνταμ. Ισχυρίζονται ότι στόχος τους είναι ο Σάνταμ Χουσέϊν όμως μόνο ο ιρακινός λαός υποφέρει. Είναι παραδοχή του ΟΗΕ ότι μισό εκατομύριο παιδιά έχουν πεθάνει σαν αποτέλεσμα του εμπάργκο ενώ ακόμα ένα εκατομύριο υποσιτίζεται. Την ίδια ώρα δεν υπάρχουν βασικά φάρμακα για τις ανάγκες του πληθυσμού.

Η νέα επίθεση που ετοιμάζουν οι δυτικοί ιμπεριαλιστές σημαίνει μεγαλύτερη αιματοχυσία και κακουχίες για τον ιρακινό λαό. Χιλιάδες εργαζόμενοι σε Ευρώπη και Αμερική κινητοποιούνται για να εμποδίσουν μια τέτοια εξέλιξη. Μπορούμε και πρέπει και εμείς εδώ στη Κύπρο να κάνουμε το ίδιο.

Σταυρος Σιδερας